

Bahadır Erdem Bülbul

- şiirler -

Yayın Tarihi:

31.5.2010

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bahadır Erdem Bülbül (Çukurova'nın Esmer ocuğu)

Osmaniye İli Düziçi İlçesi'nde 1977 Yılı'nda dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimimi Düziçi İlçesi'nde tamamladıktan sonra sırasıyla Osmaniye ve Erzurum'da bulunan çeşitli radyolarda haber sunuculuğu ve radyo haber editörlüğü yaptı.

1997 Yılı'nda Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Tv ve Sinema Bölümü'ne girdi. Yaklaşık 4 yıl süren üniversite eğitimim sırasında Konya'da bulunan çeşitli radyo, televizyon ve reklâm ajanslarında kameramanlık, muhabirlik, editörlük, haber spikerliği ve metin yazarlığı görevlerinde bulundu.

2002 Yılı'nda başladığım askerlik hizmetini yedek subay olarak tamamladıktan sonra 2004 Yılı Kasım ayında İhlâs Haber Ajansı Adana Bölge Müdürlüğü'nde polis-adliye muhabiri olarak çalışmaya başladı.

2005 Yılı'nda ayında Osmaniye Belediyesi'ne memur olarak atandı. 2007 yılından bu yana aynı kurumda Basın ve Halkla İlişkiler Müdür Vekili olarak görev yapmakta. Evli ve Yusuf isminde bir oğlu var.

Eserleri:

Çeşitli sanat dergilerinde şiirleri yayınlandı. Bazı kısa filmlerde kendi sesinden şiirlerini okudu...

Adam..

Çelik bir kafeste
Güneşi özlüyor bir adam
Öylesine gülümsüyor martı sesine

Ne geleni var
Ne arayıp soranı
Yalnızca susuyor adam

İşte fark bu, diyorum
Düşünüyor adam
Ah ettiğinde sanırsın dünya yıkılacak

Sızısı derinde
Gözlerinde alemler gizli
Hayali her gün dövüyor adam

Çelik bir kafeste
Güneşi özlüyor bir adam
Öylesine gülümsüyor martı sesine

İşte fark bu diyorum
Düşünüyor adam
Ah ettiğinde sanarsın dünya yıkılacak

Bahadır Erdem Bülbül

Adı Yasemin...

Bir Ankara sabahı
Uyandım gözlerine, yaralı
Kar yangınları ile büyüttüğüm
Sakıncalı sözlerim vardı

Üşüyordum rüzgarın önünde
Gün ışığına hasret türküler söylüyordum
Sana gelmelerin sancısında
Direniyordum yalnızlığa

Sanma ki denemedim ellerine dokunmayı
Kendimden vazgeçerek
Bugün bile bilmiyorum
Seni anlamlandırmak mıydı zor olan
Seni sevmek mi?

İklimler girdi aramıza
Şimdi düşlerimizde farklı zamanlar
Şehrimizin sokaklarını
Başka aşıklar çaldılar

Adın Yasemin
Unuttum sanma
İçimde titriyordu sesin

27.12.2003 /Osmaniye

Bahadır Erdem Bülbül

Ağladım

Ben ağladım sen bilme
Bilmesin yortu gece

Perdeleri kapattım bahara
Düşlerimde acı veren kareler
Hükümsüzdür düştüm umutlarına

Bir ağırlıktır bindi yüreğime
Kaldırmak ne mümkün
Yürüdüm ayaz iklimler boyunca
Sönük yıldızlarda üşüdüm

Evet yine de evet
Ben ağladım sen bime
Bilmesin yortu gece

Bahadır Erdem Bülbül

Akdeniz Ağlarken

Seni bulmaya geleceğim
Ağladığında Akdeniz
Kuşlar, küstüğünde maviye

Bir ay ışığıyım
Pencerenden sızmaya çalışan
Rüzgarım belki de kapını aşındıran

Seni bulmaya geleceğim
Ağladığında Akdeniz
Kır gülleri beklediğinde
Açmak için güneşi
Toroşlara inceden ağıtlar çöktüğünde

Camlardaki buğuyum isimlerimizi yazdığın
Yanık memleket türküsüyüm için burktuğun
Bakışlarım hep aynı noktaya diktiğin

Seni bulmaya geleceğim
Kuşlar, küstüğünde maviye

Nasıl aşarsa yollar dağı
Aydınlık nasıl kovalarsa karanlığı
Yani başarırım
Yani yıkarsam hüzünden kaleleri
Galibi meçhul yaşamak meydanında
Şiiri yaşama döktüğüm gün geleceğim...

Bahadır Erdem Bülbül

Akşamları Geç

Akşamları geç
Ben unuttum bozacıyı
Rüzgârı
Mahallenin bakkalını

Akşamları geç
Nerde o eski ramazan
Eskidendi
Gece tertipleri
Alkış, nümâyış

Akşamları geç
Ki zaten benim değıllerdi
Ne karanlık
Ne de umutsuzluk
Akşamları geç
Mavi düşlerime uyandır beni

Bahadır Erdem Bülbul

Alem Viran

Gerçeğin zulmü oldu sanki düş ülkesi
Bilmediğim ağıtları söylüyor kadınlar

Sadece ben miyim
Düşünceleri giyotinde
Yoksa şiir kurtaracak mı dünyayı

10.12.2003

Bahadır Erdem Bülbül

Ankara'da Aşk

Başkadır Ankara'da aşk
Bilmezsin,
Bir nehirdir Kızılay, sürükler adamı
Sürükler en aykırı sevdalara

Karanfil'de simit kokusu dolar genzine
Üşürsün Güvenpark'ta dolmuşa binerken
Işıklı düşlerin vardır
Oysa parlak değildir o kadar yıldızlar

Kaldırımların soğuk gölgesinde
Yaralı bir yürek büyütürsün habersiz
En kalabalık yalnızlığı tadarsın
Ulus'tan Operaya yürürken

Başkadır Ankara'da aşk
Bilmezsin
Korsan gösteriler kadar çekici
Ve sloganlarla kutsanmıştır.
Vurulmuştur Anka
Yası unutulmuş cenazedir gençliğimiz

Başkadır Ankara'da aşk
Sen bilmezsin...

Bahadır Erdem Bülbül

Ankara'da Bir Sonbahar

Hayat köreltiyor bakışlarımızı acımasızca
Şimdi hangi rüzgara sorsam
Bilmiyor ıslığı
Üstelik düşecek sanıyorum düşleri
Dünyayı hafifçe sallasam

Yine üşümelerdeyim
Ve bir şey var kalbime dokunun
Hani kanadı kanayacak
Kırıldı kırılacak bin yerinden
bir şey var aşk gibi
Çevrelemiş bu kenti, karanlıkları

Korkuyla da karışık biraz
Bileniyorum rüzgara
Herkes üşüyorum numarasında
Sonbahar yaprakları gibi sallanıyorum
Kendi dallarımda
Köklerim can çekişiyor aslında

Anladım,
Ankara bu mevsim hiç çekilmiyor...

ekim 2003

Bahadır Erdem Bülbül

Ankara'ya

Şıgmazsın kelimelere
Öyle üç beş günlük zamanlara

Bilmezler
Bir sevgili gibi sana sarıldığımı Dikmen gecelerinde
Adımlarken Opera'dan Ulusu
Bilmezler gam mıdır içimdeki

Sen benim yalnızlığımın şehrisin
Dökülürsün gözlerime bazen
Güvenpark'ta simit tadındasın
İzmir Caddesi'nde kokoreç

Kocatepe'de bir akşam vakti
Huşu ile secdeye konan baş'larsın
Şimdi fotoğraflarda gülümseyen
Umutsuz haykırışlarsın

Şıgmazsın kelimelere
Öyle üç beş günlük zamanlara
Ankara,
Yıllar da geçse aklımdasın

Bahadır Erdem Bülbül

Anlatabilmek

Kapılar açtım
Mavi gülüşlerine sonsuzlugun
Düşleri idamlık dahiler gibi
Solukladım hayatı
Yitik bir atmosferde rüzgara karıştı yalnızlığım
Ki bu yüzden çok sevdim
Çocukları, kuşları ve aşkı

Cevabı soruda saklı bir ömrün
Yokuşyukarı taşlarını işaretledim
Geçer diye birisi atlantisimden
Okur diye tenhada yazdığım sözlerimi
Egildim,
Denizi selamladım memleket türküleriyle
Duyan yoktu sesimi

Bahadır Erdem Bülbül

Anlayamadığın

Ben ne geceler yaşadım
Ayuçlarımaya koyup yıldızları
Ve ne ağıtlar öğrendim bir bilsen
Seher yelinden

Bekledim, anlarsın diye
Seni Akdeniz gibi sevdiğimi
Ayrık otları ekıp kalbime
Her gidişinde biraz daha kaybettim
Kırgın bir adamı taşıdım içimde hep
Hep seni büyüttüm eksilterek kendimi

Gecikmiş buluşmalar yorgunuyum bil ki şimdi
Sevmeler sonrası umut fakiriyim

14 EKİM 2002-ANKARA

Bahadır Erdem Bülbül

Antalya'ya

Balığa sor
İnanmazsan martıya
Geceye sor
Ve son kez kalbine

Ben değil miydim
Düşlediğin adam
Ey ömrümün kabusu

Bir ahım kaldı
Sor Antalya'ya...

KASIM 2002

Bahadır Erdem Bülbül

Asıl Mesele

Asıl olan sensin
Gerçekteki

Madden toprak ve su
Kalbin ateş ile çalışır
Kendinden ruhunun elektriği

Kayıttadır bütün ömrün
Anamlı her nefes
Dönüp de heybene baktın mı
Her nimetin ağır hesabı

Asıl olan sensin
Gerçekteki
Asıl olan bedenine biçtiğin kefen

Bahadır Erdem Bülbül

Atlantisimden

Bu kefeni biçilmemiş yaşamak
Unutulmuş uyanmalardan armağan sana
Bu ayrılık, bu yalnızlık
Öyle sıradan, öyle basit

İpe sapa gelmez gülüşlerin
İhanetlerin türküsünü söyler
Yüreğinde akşamın koyu tortusu
Maziye müebbet düşlerin

Üşümüştün
Karanlığın kör duvarlarında
Oturup da şiirler yazmışsın
Kurtaracak diye seni umutların

Şimdi çaresizliğin
Ödemekse bedelini soluklanışların
Kuşlar havalanmış
Şehir doğrulmamışsa ezanlarla
Dostluğu kapılar kapanmış
Kimsecikler anlamıyorsa
Ve yoksa bir de
'Sevemez kimse seni' şarkısı dudaklarında
Belli ki bir başka iklimdesin

Bu kefeni biçilmemiş yaşamak
Unutulmuş uyanmalardan armağan sana
Bu ayrılık, bu yalnızlık
Öyle sıradan, öyle basit

Bahadır Erdem Bülbül

Aykırı Senfoni

Nerdesiniz
Benim üşümeye tutmuş sözlerim
Hangi bakışın sırrındasınız
Martı kanatlarından düşen gözlerim

Damarlarıma zerk edildi ayrılık
Her hücremde ayrı Vehim
Duvarlarda suskun atlaslar
Sürgüne kesildi müebbetim

Haberiniz oldu mu soluğumdan
Haykırış topladım ocağımdan
Nice Sevdalar dergahından
El aldım, hüznler derledim

Kapım paslı demir
Pencerem solgun renklerde
Tek odalı bu evde
Hicrana sığıdı uzaklarım

Yatağım buzul,yastığım taştan
Açıldı defterler sil baştan
Kırıldı gönlümün yelkenleri çoktan
Mahşere demirledi dermanım

Bak!
Yeniliyor kendini zaman
Vuslat özlemi dolduruyor gökleri
Akıntıya bırakmış kendini düşlerim
Ağlayan bir gölgeye tutunmuş gençliğim

Bahadır Erdem Bülbül

Aynalarda

1.

Sen hiç kendini seyrettin mi aynalarda
Solgun yüzüne bakıp
Gözbebeklerinden akıp giden hayata kızdın mı?
Kırdın mı çerçeveleri sonra
Sonra en başına sarıp gülüşleri
Ağlamaklı oldun mu bir an...

2.

Alnımda derin atlaslar
Kopuşlarım sancılı çoğu kez
Avuçlarımda kaybolan zaman
Yalancı sevdalardan
Bak
Kırgın bir yel esiyor saçlarımdan

3.

Bu gitmek midir?
Yükün ağır, dermanın yok
Bitmek midir başlangıçlar arifesinde

4.

Yarasına morfin basılan askerler gibi
Tükendi nefesim
Her yanda acı bir mağlubiyet
Ödeyemem biliyorum
Borcum çok
Ağır şimdi
Bozduğum tövbelerin hesabı

5.

Üzgünüm
Mavi düşlü çocuk
Geçtim nehirleri
Dağları, denizleri geçtim
Yenemediğim nefis ile
Büyük günahlar işledim.

Üzgünüm
Mavi düşlü çocuk
Vakti geldi.
Kendime seccade işlemeli bir kefen seçtim

6.

Yine de bir umut var mı dersen
Dağılır gönlüme huşunun titremesi

Ey sonsuz merhametin
Ey sonsuz Őfkatin sahibi
Resulün ümmetine kat bizi

Bahadır Erdem Bülbul

Ayrılığımızın Kışı (Sevgiliye Şiirler 14)

Çağırma, gelemem sevgilim
Yollar kapalı
Sert bir kışı yaşıyor aşkımız
Bütün hava tahminleri ayrılığımızdan yana

Düşlerime kar yağıyor
Tipiyle karışık üstelik gülüşlerim
Çiğ düşüyor sanıyorum
Ne zaman aklıma gelse gözlerin

Donuk iklimlere alışıyor tabiatım
Mükemmel bir yokluk örtüyor
sorunlu birlikteliğimizi

Anladım
Çok gecikmişiz yakmak için ateşi

Tek kelime ile, üşüyorum...

2003 Aralık

Bahadır Erdem Bülbül

Bağdat Düştü

Olsa olsa öksüzlüğün savaşıdır bu
Bu, sabırla ıslanan gözlerdeki isyanın savaşıdır

Ve sen ey şair
Düşün şimdi:
Nasıl anlatacaksın yarınlarda
Çocukların gözlerindeki masum korkuyu
Düzen böyle
Güçlü olan doğru olandır mı diyeceksin
Düşün...

Çaresizliğin savaşıdır bu bir yerde
Bu Iraklı olmanın bedelinin savaşıdır

Ve sen, ey şair
Farkında mısın
Yüreğinin kalkanları kırdı
Bir annenin ağdıyla
Dalgalandı sokaklar

Ey şair
İşte düştü bağdat
İnsanlık düştü

Olsa olsa öksüzlüğün savaşıdır bu
Bu, sabırla ıslanan gözlerdeki isyanın savaşıdır

10 NİSAN 2003

Bahadır Erdem Bülbül

Bahar Şiirleri/ Göç 2

Şimdi benim ağıtlarım karışır rüzgara
Ki bilirim bu yağmur hüzün kuşlarınınındır
Gece, geçip gider ellerimden
Bakar dururum şafaklara ıssız

Renkleri ile yeni gündür
Sokaklarında yürüdüğüm zaman
Islak saçlarımdan dökülen
Bir sevdadan geriye kalan

Ben miyim böyle aykırı sözlerle
Kendi akıntısında çırpınan
Yoksa başka hayatlar mı?
İçinde boğulduğum

Ve göç başladığında
İçimde yeşerir düş ülkesi
Gidemem diye hayıflanırım
Yasak mıdır yüreğe özlemek güneşi

Şimdi benim ağıtlarım karışır rüzgara
Ki bilirim bu yağmur hüzün kuşlarınınındır....

Bahadır Erdem Bülbül

Başka Bir Şey

Dağlarım toz duman
Uzakta kaldı kuş sesleri
Gökyüzü görünmüyor baktığımda

Eridi umutlar zamanın demliğinde
Düş saati yalnızlığı çaldı
Küskün şiirler var aklımda

Kapandı yine perde
Bir oyun daha bitti
Şimdi alkışlar umutsuzluğuma

Bahadır Erdem Bülbül

Bekleyişler Limanı

Kurşunlanmış düşlerin yorgun kıyılarında
Yalnızlıktı denizden çektiğim
Özlediğim yosun kokulu bir bahardı.

Gönül ikliminde alaca sabahın
Kaygılarındaydı gecem
Sevda türküleri uzaktaydı.

Umut aradım yitik gülüşlerinde insanlığın
Alem üzerime yıkılmaktaydı kederden
Çiğliğim rüzgara karışmaktaydı.
Kurşunlanmış düşlerin yorgun kıyılarında
Yalnızlıktı denizden çektiğim
Özlediğim yosun kokulu bir bahardı.

Bahadır Erdem Bülbül

Ben

1.

Benim yaralarım var
Mavi düşlü çocuklardan kalan
Çığırtnan bakışlarım
Alaycı gülümsemelerim
Yorgun iklimleri kutsayan
Kayıp bir atlantisin armağanı

2.

Büyük nehirler doğacak
Çılgın sürüklenişlerden
Dökülmeden umutlar yalnızlığın kör denizine
Bentler kurmalıyım sevdalardan

3.

Kınında değil şimdi kılıç
Kanlandı ellerin
Kabullenmiyor bu aykırı sevdayı zaman
Ne fayda acelecisin
Acil servistesin

Düşüncelerin bulanık
Her yanı ölüm kokuyor aşkın

Bahadır Erdem Bülbül

Bir Çocuk Bilirim

Rüzgarın türküsünde
Kalbi kırık bir çocuk bilirim, üşümüş
Düşmüş boynu öne
Sürgün düşlerine küsmüş

Kanadı yok ki uçmaya
Kalkıp gitsin
Nerde ne zaman kim bilir
Ömür nece bitsin

Kalbi kırık bir çocuk bilirim, üşümüş
Yüzüne bilmediği hüzünler sürmüş

24-12.2008/Osmaniye

Bahadır Erdem Bülbül

Bir Kış Günü Başladı Her Şey

Bir kış günü başladı her şey
Şubat, kızgın soğuktu
Penceremin demirinde kar
Gözlerimde donuk kareler vardı

Yürüyordum sokakları çaresiz
Çırpınan kuşlar gibi düşüyordum kaldırıma
Köşe başlarında dilenciler
Bir de mendilci çocuklar anlıyordu halimi

Şubat kızgın, soğuktu
En sahici karanlıkları sarıyordum bedenime
Geri çekilmiyor
Gittiğim yerden dönemiyordum

Sonra karşılaşıyorduk meydanda
Bıraktığın gibi diyordum her şey
Oysa hiçbir şey durmuyordu yerinde

Ben, çıldırıyordum.
Saatlerle kavga ediyor
Saldırıyordum umuda
Koştukça koşuyordum
Yorulmak bilmiyordu yalnızlık

Bıraktığın gibi diyordum her şey
Oysa hiçbir şey durmuyordu yerinde
İçime işleyen sessizlik
Devrim şarkıları söylüyordu habersiz.

Öylece duruyordun
Her sabah tramvay beklerken
Tramvay gidiyor,
Herkes iniyor,
Ben seyrediyordum

Rüzgâr selamsız giriyordu kapıdan
Pencerem kapalı, zihnim bulanık
Uykuyu kovalıyordum hazin
Yatağımda dağınık gülüşler vardı

Bir kış günü başladı her şey
Şubat, kızgın soğuktu

28.07.2009 / OSMANİYE

Bahadır Erdem Bülbül

Bir Sessizlikti İçimizde Büyüttüğümüz

Düşünmeden yapılan şeyler gibiydi
Bu şehri terkedişin
Dağılıyor, uçuşuyordu zaman bakışlarımızda
Atlas çiçekleriyle bezenmiş
Sıcak bir yazı besliyordu umudumuz

Karanlığın elleri düşmüştü sözlerimize usulca
Dudak büküyordu çocuklar
Küskün hava sarmalarken bedenimizi
Yorgun iklimleri besteliyordu ayrılıklar

Kuşlar üşüyordu inat çırpınışlarda
Kendime eksenler çiziyordum başka dünyalardan
Ve bir sessizlikti
Sadece sessizlikti içimizde büyüttüğümüz

12 ocak 2004

Bahadır Erdem Bülbül

Bir Sonbaharın Sadece

Ben sana sevdiğim demedim
Sevilmeden
Boşuna ağıtlar yakmadım karanfile
Gitti, dedim
Sığınmadım çaresiz sebebler ardına
Gitti, dedim
Hüzünlü ve sade

Bir sonbaharın sadece
Nasıl olursa sonbahar
Nasıl acıtırsa adamı

Gitti dedim
Hüzünler ektim
Haketmediğin bir aşkın ardından

Gitti, dedim
Hüzünlü ve sade

Gitti, dedim
Bir sonbaharın sadece...

EKİM 2002

Bahadır Erdem Bülbül

Bir Yalnızlık Bestesi

Şimdi ben
Senin için bir şarkı söyleyeceğim sokaklara
Pencereler alkışlayacak
Hüzünlenecek lambalar

Bırakacağım karanlıklara
Solgun yüzümü
Sanma güller açacak bahçelerde
Sanma ışıklı caddelerde yürüyeceğim

Kuytulara düşlerim
Kayıplarda umut
Bilmedin, nasıl üşüdü yüreğim
Koştum sensizliğe soluksuz

Bakışlarım uzaklarda
Saçım, sakalım karışık
İşte bak savruluyoruz rüzgarda
İşte bak toprağa karıştı çoktan
yağmur tanesi gibi aşkımız.

Şimdi ben
Senin için bir şarkı söyleyeceğim sokaklara
Notalarda buruk bir yalnızlık.

Bahadır Erdem Bülbül

Bir Yıl Daha Biterken

Bir yıl daha bitiyor
Tüketilen ekmek gibi soframızda
Eksilenler,dökülenler
Artanlar var köşe bucak taşan
Ya da kaybolanlar bakışlarımızda

Sevda, uzak deniz
Her yanda boy atmakta ayrılıklar
Dostlar,arkadaşlar dağılmışlar

Yine de evet
Mutlu yıllar dilemeliyim herkese
Başka şeyler anlatmalıyım
Mesela
Ağaçlı yollardan geçmeyi
Fasulyenin yanında turşuyu
Ne çok sevdiğimi kahvaltıyı
İnsanların iç çekişlerinden
ve amansız korkularından uzak bir ülkenin özlemiyle
Mutlu yıllar dilemeliyim herkese

İçimde yıkılanlara inat
Yenii bir kale yaratmalıyım
Gecelerimi aydınlatacak şafaklar bilenmeliyim rüzgara
Yine de evet,
Mutlu yıllar dilemeliyim herkese

26 ARALIK 2003

Bahadır Erdem Bülbül

Bulutlara Tutunmak

Kurudu dallarım
Köklerimde dinmiyor sızı
Su arıyorum, su yok
Mahzun bir gölge gibi çöküyor akşamlar
Dağ göllerindedir diyor diyarları anlatan kuşlar
Bu çorak arazide bahara vakit çok

Üşüyorum
Eğlerimi tutmaz bulutlar
Ve karanlık sarılmaz

Cümleler
İçi boş küpler gibi
Atıyorum
Atıyorum uçurumlardan

Üşüyorum
Eğlerimi tutmaz bulutlar

Bahadır Erdem Bülbül

Cumartesi

Dünden kalanları bir yana koydum
İşsizliği, ümitsizliği
Bugün dostlarımla buluşacağım
Bugün Cumartesi
Seviniyorum

Bahadır Erdem Bülül

Çapacı Kadın

Yağ
Şeker
Un
Kim olduğunu anlamlandırmak bir de
Çukurovalı çapacı kadının hikayesi

Ellerde nasır
Yürekte yedi dünya, üçü kız
Hep acıyla karışık özlemlerin

Vur toprağa
Çukurovalı çapacı kadın
Vur kederine yeniden
Yan kaderine yeniden

23.09.2003 ADANA

Bahadır Erdem Bülbül

Çukurova'nın Esmer Çocukları

Bir zamanlar umutlarımız vardı
Uzak dağların ardında unutilan
Biz, esmer çocuklarıydık Çukurova'nın
Sigarası samsun olan

Koşardık
Toroşlar büyüklük katardı benliğimize
Ceyhan Seyhanını özlerdi
Belki mahşeredir kavuşmak,
Efkar, doğuşandı

Ne kavuran güneşe
Ne de nisan yağmurlarına aldanırdık
Dört mevsim
üç yüz atmış beş gün azdı nazarımızda

Biz, esmer çocuklarıydık Çukurova'nın
Aramıza girmeden ayrılıklar
Ekmek kavgası yakamıza yapışmadan
Çukurova kadar sevgiliydik
Ve çukurova kadar yüreği insan kokan

Büyüdük sonra
Eskidi sanki dünya
Küçüldü yaşanan
Umut kapattı kapısını
Sigaramız değiştii

Biz, esmer çocuklarıydık Çukurova'nın
Aramıza girmeden ayrılıklar
Ekmek kavgası yakamıza yapışmadan
Çukurova kadar sevgiliydik
Ve çukurova kadar yüreği insan kokan

Bir zamanlar umutlarımız vardı
Uzak dağların ardında unutilan
Biz, esmer çocuklarıydık Çukurova'nın
Sigarası samsun olan

Umut kapattı kapısını
Sigaramız değiştii

1 9 9 4

Bahadır Erdem Bülbül

Dalga Boyutu

Ve gece karanlık,
Usandım yorgun şehirlerin nöbetlerinden
Biliyor musun,
Gelmedi beklediğimiz mevsim
Düşüyorum dallarından hayatın

İnanmazsın saçlarım papatya tarlası
Tütün kokusu ellerimdeki
Kederle kardeş oldum
Seçemiyorum gölgeleri

Sanal gerçeklere tapıyor kalbim
Her yeri sarmış tağut
Kayıp iklimleri yaşıyor suretim
Dalga boyutunda şimdi umut

24.11.2008 Osmaniye

Bahadır Erdem Bülbül

Dönerken

Tutulduğum karanlık üşüdü
Çekti aldı kalbimdeki sürgünü
Düşlerim dönerken yurduna
Selam verdim mezar taşlarına

Kolay olmadı gitmek
Gözlerinin ülkesinden
Yaralı ceylanın türküsünde
Adımlarım ürkek

Kırıldı nehirler
Dağlarda rüzgâr sustu
Aklımı aldı yağmur
Kuşlar uçtu

Sen bilmezsin bu iklimi
Şaire yol göründü
Kapandı kapılar
Gölgeler düştü

Yıldızlar kışkandırırken geceyi
Heceye gam karıştı
Sellere döndü hüzün
Cebimdeki dizeler taşı.

Kolay olmadı gitmek
Gözlerinin ülkesinden
Sınırları kaldırdı zaman
Mantiğın bittiği yerden

Tutulduğum karanlık üşüdü
Çekti aldı kalbimdeki sürgünü

Bahadır Erdem Bülbül

Drama

Sahne suskun
Ben düşeceğim

Sessiz haykırışlar kalbimde
Ellerimde boş hayaller

Kızıyorum kendime
En çok kendime
Yalnızlığın şarabından
Durmadan içiyorum

İkinci perde
Tek tük seyirci

Işıklar kapanıyor üstüme
Yolum yok, gidemiyorum
Sükût kayıp bir liman
Nerede, göremiyorum

Sonra alkış
Eski sevgiliden
En uçta oturuyor babam
Annem kuliste

Üçüncü perde
İlerledi saatler

Dağ kokusu
Yaban eriğı mevsim
Gözümde değil dünya
Yeter ki oyun bitsin

Kapanış, usulca
Rejide gülüşmeler

Açın ışıkları
Gitmeliyim
Şelamlamalıyım
Önünde eğilmeliyim koltukların, korkakların
Son vermeliyim bu drama

Açın ışıkları
Gitmeliyim

Bahadır Erdem Bülbül

Durum Şiiri

DURUM ŞİİRİ

Gözlerin
Bir hüzün şarkısında kaldı gülüm
Unuttum saçlarının kokusunu
Dağıttım akşamları uzak ülkelere
Bir tutam yalnızlık koydum cebime
Geçen yüzyıldan

Yıldızlar üşüyordu
Düşüyordu ellerimden an'larımız
Başka bir bestede
Başka âşıklarındı artık umut

Bilmediğim bir iklimde
Acılarla büyüttüm ben bu şiiri
Sen başka soluklarda geçip gidiyordun,
Ardına bakmadan

Bir tutam yalnızlık koydum cebime
Geçen yüzyıldan

Bahadır Erdem Bülbül

Düş Saatleri

Ne kadar çocuktuk
Kalbimizde çiçekler
Üşümez, yorulmaz
Ve düşünmez çoğu kez

Ne kadar çocuktuk
Ellerimizde ders notları
Aklımızda türlü hinlikler

Kimimiz kurtaracaktı dünyayı hani
Kimimiz ilerici
Kimimiz gerici
Hani kanatlar vardı kollarımızda
İstedığımız gibi hiç değildik.

Sınav akşamı ders çalışmak
Olur olmaz çarşılarda dolanmak
Ya da uyumaktı en büyük keyif
Sonra bütünleme arkadaşlıkları katıksız

İnce bir çizgideydi sanki her şey
Üstelik yine makarna yiyecektik akşama
Tramvay biletleri ile tutunup hayata
Son paramızı sinemada harcamaktı karımız

Şiirsel bir şey zannedip aşkı
Her güne sevgili ile başlanırdı.
Her akşam bir gülücük hüsrana uğrardı gözlerimizde

Soracaksın;
Rengi mavi değil miydi göklerin?
Ben de söyleyeceğim
Ne kadar çocuktuk bir zamanlar
O kadar güzel

Bahadır Erdem Bülbül

Düş Yoksulu

Sana dair işte her şey
Kızmak şehre
Küsmek umuda

Sana dair işte her şey
Gidişine tüm şarkılar

Üşürüm düşlerde
Tutma ellerimi
Boylu boyunca uzanır
Sevda kalesinde kalbim
Giderim dağ benim
Deniz benim.

Sana dair işte her şey
Sözcükler tekrarda
Keşkede bakışlar

Kararan göklerde
Yağmur verin bana da
Korkuyla ördüğüm kalelerim
Açın kapıları
Rüzgârın kırıldığı daldan
Düşmemeli kuş yuvası

Açın kapıları
Sayılı dakikalarım
Kırmalıyım saklı hırsları
Mutluluğu karıncadan sormalıyım

14.12.2009/

Bahadır Erdem Bülbül

Düşler Atlası

Kanatlarımda gölgeleri var denizin
Sen, bilmezsin tuz kokusunu
Bilmezsin hayın mıdır hece
Yapışır boğazıma zamansız

Gözlerin
Yırtıcı bir kuş gibi
Saldırır geceme
Çözemedim
Hangimiz kartal
Hangimiz serçe

Kırık Düşler Atlasında
Yeni kıtalar çiziyorum
Dağıtıyorum güvercinleri
Baharları siliyorum

Kanatlarımda gölgeleri var denizin
Sen, bilmezsin tuz kokusunu

Bahadır Erdem Bülbül

Düşlerde Atlantis

Söyleyip geçmekti hatırlamak dediğin
Ben, anlarımı satırlara yazdım

Kıştı, ayaza çalardı gözlerim
Yürürdüm çıplak ayak
Kıskanırdım düşlerini insanların
Ama hiç çalmadım

Aynalardan yansıyan ışıklar
Başka iklimleri gösterirdi baktığımda
Pencere, kapı zili, soba
Bu dünyadan olamazdı

Yürürdüm çıplak ayak
Tırnaklarımda kan,
Her pusuyla kuşatılmıştı sevdanın yolları
Göğsümde pençe izleri yırtıcılardan

Kıskanırdım düşlerini insanların
Ayakkabıcı kadar ayakkabıcı
Tatlıcı kadar tatlıcı
Balıkçı kadar balıkçı olmak isterdim
Şimdi vatansız bir insan
Ya da insansız bir vatan gibi kalbim

Ama hiç çalmadım
Geceyi
Gündüzü
Çocukların gülümsemesini
Gurbeti
Özlemi
Neyi yaşadımса kendimin
Bütün servetim
Kendimden eksilttiklerim

Bahadır Erdem Bülbül

DüŖlere Yazdım Adını

DüŖlere yazdım adını
Karanlığın en derinine
Dağlara,
Denizlere
Gözlerine, yeni doğmuş bebeklerin

Her yanı umut kokan
Göçmen kuşlara haykırdım
Gittiler, bilmediler ne haldeyim
Yalnızca sokaklar anladı yalnızlığımı
Bir de dilenciler, tutuklu köŖe başlarında

Fırtınalar çevirirken yokluğunu
Yağmura, buluta kızdım
Başka hayatlardı seni anlatan
Şarkılarda aşk başkalarının

Küskün akşamlarını bekledim
Senden geriye kalan kentin
Ellerimde kırık cümleler
Üşüdüml korkular yelinde

DüŖlere yazdım adını.
Bilmediğim yangınlara

16 Nisan 2005/ ADANA

Bahadır Erdem Bülbül

Düşlerin Esaretinde

1.

Haykırsam duyar mıydın sesimi
Çıglık çıglığa rüzgârda
Pencerene dönüp sonra
Düşünür müydün sözlerimi

Simsiyah saçlarınla
Geçer miydin gözlerimden
Huzur dolu bakışlar bırakır mıydın
Kalbine, yaralı bu adamın

2.

Konuşsun zaman
Bırak o demde
Düşsün yaprakları ağaçların
Sırlı sıklam sarılsın yağmur toprağa
Akşam, örtsün yalnızlığını

Adımlarınla kaybolsun düşler
Caddeler kalabalık, caddeler dilsiz
Gölgeler eğilsin gördüğü yerde
Seni seven bir adam vardı desinler
Selama dursun gece, sessizce

3.

Ben seni kör sabahlarında aradım şehrin
Sen aldırmadan koşuyordun uzaklara
Gittin ve bitti
Ne miydi?
' Biz buna aşk diyoruz'

Bahadır Erdem Bülbül

Düşteki Çocuktan Üşüyen Adama...

Ve üşüyen bir adamdı artık düşümdeki deli çocuk

.....

Ömrümüzde eksilen her ne varsa
Şele bıraktım
Önümüzdeki bahara dek kapattım
Gönül perdelerini, bilesin

Bir çöl iklimi şimdi seni düşünmek
Kum kadar sıcak ve gece kadar soğuk
Anlamanın neresindeyim bilmiyorum
Yürüdüğüm yol sevmediğim karanlık

Sokaklar da solur yalnızlığı demiştim hatırlarsan
Nefessiz kalan ben oldum ayrılık yağmurunda
Şimdi dağ gülleri topluyorum yaylalardan
Çarpıntılarda umut, bilesin

Bahadır Erdem Bülbül

Düziçi

Hatırla
Yıl 1977
Düldül Dağı'na sırtını dönmüş
Mavi boyalı bir evde açtın gözlerini

Hatırla
Koştuğun sokakta büyüttüğün hayalleri
Siyah beyaz televizyonu
Alafranga telefonu
Ermenek marka ayakkabıları
Mahallenin bakkalını
Komşunun tavuklarını
Ekin tarlalarını
Sulama kuyularını
Sabun Çayı'nı

Hatırla
Siyah önlüğünü
Tarih dersini
Mantıksız matematiği
Okul kantininde ekmek arası zeytini
Köşebucak kaçtığın iğne merasimlerini
Zil sesini
At kışmenesini
İnek böğürmesini

Hatırla
Erik bahçelerini
Firez yarası dizlerini
Geceleri çekirgeleri
Kurbağa lavralarını balık
Dereleri nehir
Göletleri deniz sandığın günleri

Hatırla
Uzunbanı'nın* çılgın çocuklarını
Kara Eyüb'ü, Sarı Eyüb'ü, Hamza'yı
Süleyman'ı, Bülent'i, Osman'ı

Hatırla
Komşu gezmelerini
Misafir sevinçlerini

Hatırla
Koştuğun sokakta büyüttüğün hayalleri

10.04.2009/ Düziçi

Bahadır Erdem Bülbül

Eğreti

Düldül Dağı
Keklik ötüşü
Ceylan bakışı

İçimde kanayan ne varsa
Al işte, senin hepsi
Düş kırğını mevsim
Uzakta yorgun Akdeniz

Ben giderim buradan
Buradan
Üşür toprağın rengi
Baharlar kış'a üşüşür

Düldül Dağı
Keklik ötüşü
Ceylan bakışı

Eğreti zaman
Unuttuğum yüzün eski
İçimde kanayan ne varsa
Al işte, senin hepsi

Bahadır Erdem Bülbül

Ellerimden Düşen

Eyvah!
Vuruldu güvercin
Kahrım ekmeğini yalnızlıkla bölüştü
Geçti gitti zaman
Dönülmez ufuklar menzile düştü
Bilincim bulanık dehlizlerde
Aklıma kıvranan düşünceler üşüştü

Ağladı gökler
Bu son perdesi temsilimizin
Suretler süslü bakışlarda gülüştü
Sisli şehrin ışıklarındaki aşkımız
Alkışlarda kaybolan bir düştü

Bilmem, hangi renkte umut
Duvarımda gölgeler ardı sıra ölüştü
Özlemek, erdem değil artık
İçimde kıpırdanan hasret
Her sevgiyi yutan canavara dönüştü

Bahadır Erdem Bülbül

Elveda(Sevgiliye Şiirler -2)

Ümidim kalmadı artık
Bak! Koca bir yaz nasıl geçti
Belli ki gitmelerdesin hala

...

Şimdi senden kalan
Önü bulanık iç çekişler

Üzgünüm sevgilim
Sen gelmedin diye değil
Kuşlar konmuyormuş Mevlana'ya
Kapısına kilit vurulmuş köşk dönercisinin
Bana el salladığın pencere gazete ile örtülmüş

Aşkları ayakta tutan
Mekanlarmış biraz da
Anladım
Ve döndüm kör umutsuzluğuma
Ümidim kalmadı artık
Belli ki gitmelerdesin hala

Şimdi senden kalan
Önü bulanık iç çekişler

...

Hem ne çıkar
Yaşamadım say
Kırılan kol içine
Yara tersine
Boş sevişmelerin çılgınlığıymış aşkımız

Yaşamadım say...

...

Yerini bulamadıysa cümleler
Affet sevgilim kalemin azizliği
Üstelik o denli sarhoşum
Tutduğum gözlerinde

Elveda Akdeniz güzeli
Kelimelerin kabahati yok
Onların nazı bana
Sen yoksun diye yıkılan bu kalede

Elveda sevgilim
Ümidim kalmadı artık
Belli ki gitmelerdesin hala

2003 Eylül BAYBURT

Bahadır Erdem Bülbül

Erzincan'da Bir Sabah

Bir sabah Erzincan'a girdiğinde otobüs
Bilesin tertemizdi ellerini tutan ellerim
Kalbim ferah, ayrılığımız eski...

İşte gözlerin gibi şehrin ışıkları
Uzaklarda umutsuz bir ömrü bekliyorsun
Gülüyorsun belki de kimbilir, yalancı
Söylesene, kimi kandırıyorsun

Eğer ağlamaya doymadıysan hala
Hala bir kırıntı varsa güzel günlerden
Düşün, ne var ki geride kalan
Kuruttuğun bu sevgi nehrinin çakıllarında

Bir sabah Erzincan'a girdiğinde otobüs
Bilesin tertemizdi ellerini tutan ellerim
Kalbim ferah, ayrılığımız eski...

Bahadır Erdem Bülbül

Eşikteki Adam'a

Kendimi anlatabilseydim rüzgara
Üşümeyi bilmezdim
Paylaşabilseydim güneşle yalnızlığımı
Her sabah hüzün kokmazdı yatağım

Ağıtlar yakıyor şimdi
Baktığım he nesne
Sevgili, ey sevgili
Ben de seni benim kadar sevebilseydim
Çıldırta bir sessizlikle
Her sabah hüzün kokmazdı yatağım

Korkulardan uzak
Sevdanın tilsimiyle
Girebilseydim kalbine bir şehrin
Parçalanmazdı ellerimde gölgeler

10 ARALIK

Bahadır Erdem Bülbül

Filistin

FİLİSTİN

Sarma yaralarımı
Bırak, kanasın hırsım
Gündüzleri koy göğsüme
Akşam olmasın

Yıldızlardan gelen barut kokusu
Cennete çevirsin Gazze'yi
Yeminin olsun göklere
Mahşere dek uzansın ellerin

Kırılır zaman
Üşürüm gözlerinde filistinli çocukların
Bilmem ki
Kimin oyuncağıdır ölüm
Bu Ağıtlar kimin sevincidir.

Sarma yaralarımı
Bırak, kanasın hırsım

06.01.2009

Bahadır Erdem Bülbül

Filistinli Çocuk

Vurulduğun yer oyun bahçesi
Sarıldığın ceset, babandı.
Nefesini kesen kurşun
Mağrur bir ölüm bıraktı

Filistin gibi hüznüydü gözlerin
Filistin gibi mahzun
Tarihe zulüm diye yazdılar
Sapan taşların vardı

Nur yüzlü çocuk, sabret
Gittiğin yer rahmet
Artık üşümeyecek oyuncakların
Sokaklarında koşmasan da olur
Sen meleksin artık
İsrail kadar kanatların

Nur yüzlü çocuk, sabret
Gittiğin yer rahmet
Yıkılacak zalimin kaleleri
Gör ki, geldi geçti zaman
Bir Selahaddin Eyyübi daha var
Bir Abdülhamit Han

Çan veren bir pınar işte bombalar
İsrail tankları çiçek açar ardından
*Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler.
Onlar Hakk'a dönmezler

Bahadır Erdem Bülbül

Firari

Git Şimdi uzaklara
Ardına bakmadan
Kapıyı pencereyi kırıp
Çizgiler çekip yorgun umutlarına

Ölümler bestelesin kapıda kediler
Kilitler vurup kalbine
Git Şimdi uzaklara
Alevlerle bezensiz soğuk geceler

Dudaklarında tütün sarması
Yalnızca dilsizler okusun bakışlarını
Dağ yollarından ve kurt izlerinden
Git Şimdi uzaklara
Peşinden gelen olmasın

29.12.2003 Osmaniye

Bahadır Erdem Bülbül

Gazetecinin Yüreği

Evet
Güzel günlerdi
Yüreğimizi bülten masalarında paylaştığımız...

Yaşamak adına verdiğimiz kavgada
Haberci kaygılarıyla örüp dünyamızı
Memleketti ağladığımız kendi acılarımızdan öte

Bazen kızarak
Bazen sabırla ve umutla
Koparmadan gülleri
Kimsenin yarasına tuz basmadan
Karşılıksız fedakarlıklarla
Birbirimizi omuzladığımız
Zor günlerdi

Güzel günlerdi arkadaşım
Yüreğimizi bülten masalarında paylaştığımız...

10 aralık 2003...15.55

bahadır erdem bülbül

Bahadır Erdem Bülbül

Gazze

1.
Bugün 28 Aralık
Üşüdüm ben Gazze'de
Üşüdüm asırlardır
Kayıp bir zaferin özlemiyle

Bir an'dı
Ateş düştü havaya, geceye
Bir an'dı
Güller serildi önüme
Oysa beni anlattı
Haber bültenleri tekrar tekrar
Beni anlattı
Sağır kulaklara, puslu gözlere

2.
Gör,
Kanlandı sokaklar dalga dalga
Dağıldı her yana anaların çıldıratan hüznü
Ey hain yüzyıl
Ey kör karanlık
Bir tasma gibi tak şimdi boynuna zulmü

28.12.2008/Osmaniye

Bahadır Erdem Bülbül

Giderken

Bilmediğim bir menzilin son sürat deminde
Hatıralar yakalıyorum rüzgârdan
Savruk mevsimleri topluyorum
En sahici itiraflarla

Ben biliyorum diyor
Boğazıma yapışıyor yaralı hece
Öylesine ısrarcı ki şaşıyorum
Beni de yaz, beni de

Geçip gidiyorum işte çiçekli bahçelerden
Ardı ardına koyup yılları
Zamanın içinde
Başka başka zamanları harmanlıyorum

Yokuşlar, inişler
Birisi başlıyor bitmeden diğeri
Kulaklarıma çarpıyor amansız
Gecenin ürküten nefesi

Acı da var tatlı da
Bu büyük kavgada
Kırılğan gülüşler
Tarifsiz sevinçler
Nedenler nedensizler
Enler en sonda
Bin pişmanlıkla adımlıyorum
Her yanda üşüdüğüm yolları
Hatırladın mı diye, kendime soruyorum
Öksüz bir seccade vardı aklında

Heybem ağır, hesabım büyük
Ya beni alıp götürecektir rahmete
Ya da en dibine cehennemin
Kundaktan beri taşıdığım yük

Geçip gidiyorum işte çiçekli bahçelerden
Geçip gidiyorum
Ellerimle ördüğüm içi boş kalelerden

Bahadır Erdem Bülbül

Global Bir Yalnızlık

Bizi mi terk ediyor güzel günler
Yoksa yeni medeniyetler mi yaratıyor yalnızlık
Şimdi mutluluk başka atlaslarda mı
Ve kaç saat fark var gülmemize

10 Mayıs 2004-ADANA

Bahadır Erdem Bülbül

Gurbet Senfonisi

Yapıştı üzerime yalnızlık
Bilinmezde kayboldu gölgeler
Sessizliğin orta yerine
Çınladı gülümsemeler

Hangi yol daha yakın
Hangi yaşamak daha sahici
Kıvılcım ruhumdan sıçradı
Beynimde ateşler

Var'ların içinde yokluk telaşı
Mevsim ayaz gözlerde kırağı
Bir yukarı bir aşağı
Tepetaklak oldu düşünceler

Sevgilerde hasret tohumu
Gönüllerde iman boğumu
Çözemedim bu düğümü
Menzil uzak
Gurbete düştü heceler

Bahadır Erdem Bülbül

Hayat Bu...

kırgın bir adamın Konya hatırasına ithafen

.....

Ve çok meşgulüz değil mi,
Olsun, hayat bu
Geçer zaman yaralanır hece
Hem sen değil miydin
Soluklanışların bir yerinde
Bitseydi dediğin, geçiverip gitseydi

Hep istediğimiz
Ama bilemediğimiz
Bitirmeler bulmacasında
Çoktan duraksamıştır zaman
Geriye kanayan izler bırakarak

Dedim ya
Çok meşgulüz, yaralı hece...

eylül 03

Bahadır Erdem Bülbül

Hazirandı (Doğum)

Sen doğdun
Hazirandı
Yeniden yazıldı kaderi dünyanın
Başaklar bir başka haykırdı

Umut, acıyla tuttu yükünü bu kez
Yaşamak sancılar güzeli
Sen doğdun
Hazirandı
Kalbinde güllerin karaltısı
Hep aydınlık özlemiydi gözlerindeki

Dolaşmaya başlıyordu damarlarında
Her biri kendi atlasında yol alan kervanlar
Bilmiyordun ama soluğundu seni ayakta tutan
Dik yamaçlarda
Sarktığı kuytularda

Önce korkmayı öğrendin kendinden
Sonra sevdayı, amansız
Düşlemeyi memleketi
Bazen zengin olmayı
Bazen de herkes kadar
Almaktan çok vermeyi
Kaybetmeyi
Nefreti
Kederi

Sen doğdun
Hazirandı
Yeniden yazıldı kaderi dünyanın
Başaklar bir başka haykırdı

Bahadır Erdem Bülbül

Her Gülümseyişim Bir Veda

Ve gelmişti istenmeyen o an...
Yüreğindeki an'ları çalıp giden zamana karşı saklı bir öfkesi vardı.
Ne olacaksa olmalıydı
Uykular bölünmüş, huzursuzluk çökmüştü sanki kente.
Aslında umurunda bile değildi yorgunluğu
Sadece bitmeliydi bu kangren bekleyiş
Lanet olsun dedi kendi kendine
Bilinmez bir limana yol alıyordu işte gemiler
Yıldızlar ilk ve en büyük yalanlarını söylüyorlardı

Saatine baktı
Nasıl, bundan sonra bakmayacağı türünde şeyler geçti aklından,

kızdı kendine

Nasıl olmuştaki böyle düşünebilmişti,
Kabuslardan uyanırcasına kendini seyretti camlardan
Acımağlı oldu "Allahım bu ben miyim"

Unutmuştu onu gördüğünde içindeki kör karanlığı
Onu gördüğünde unutturdu kendini
Oysa paylaşmak değildi bu, hele aşk hiç değildi
Düşünmek istemiyordu aslında neyin ne olduğunu, bıkmıştı,
Bırakmıştı neyi varsa sevdanın o hırçın nehrine
Şimdi kendi de bilmiyordu hangi denize karıştığını
Mutluydu ama kendisiyle değil hep bir başkasıyla,
Sevgiliyle, arkadaşlarla, dostlarla

Yüreğini toplayıp sevdiklerini çıkardığında
Geriye bir başkası kalıyor ve hiç kendine benzemiyordu
Yavaş yavaş inanmaya da başlıyordu
Hayatın matematiksel bir denklem olduğuna

Gözlerini ayıramıyordu sevgilinin gözlerinden,
O bakmasa da bakıyordu,
Sanki bir giz arıyordu ya da bir şifa
Medet değil, bambaşka bir şeydi bu
Gülümsüyordu arada bir,
Oysa biliyordu her gülümseyişinin bir veda olduğunu,
Bir kez olsun inanmak istemiyordu
Bir kez olsun " ben de diyordu kavuşanlardan olsam"

Herkes binmişti otobüse yalnız onlar kalmıştı,
Şarıldılar birbirlerine
Öylesine sıkı sarmıştı ki genç adam
Ayrılıkların başlangıcında olduklarını
Ve bu ayrılığın hiç bitmeyeceğini bilircesine iyi oynuyordu rolünü
Aslında oynamıyordu, kaderini zorluyordu
Perde yeni açılmıştı,
Prova değildi, sahnede ydiler...

Ağlamak istemiyordu ama ağlamalıydı, ağladı
Senaryoda vardı
Son kez kafasını kaldırıp seni seviyorum diye bağırdı sevgiliye
Çünkü son kezdi...

Ve gelmişti istenmeyen o an...
Yüreğindeki an'ları çalıp giden zamana karşı saklı bir öfkesi vardı.
Ne olacaksa olmalıydı
Uykular bölünmüş, huzursuzluk çökmüştü sanki kente.
Aslında umurunda bile değildi yorgunluğu
Sadece bitmeliydi bu kangren bekleyiş
Lanet olsun dedi kendi kendine
Bilinmez bir limana yol alıyordu işte gemiler
Yıldızlar ilk ve en büyük yalanlarını söylüyorlardı

5 KASIM 2000

Bahadır Erdem Bülbül

Her Yerde

Şimdi
Her yerde
Herkes gibisin
Bu hayat değişmeli diyen
Sabahları işe geciken
Romantik şarkılar dinleyen

Evde cüzdanı, anahtarları unutan
Köşe başında durup saatine bakan
Otobüs koltuğunda uyuklayan
Utangaç gözlerinle âlemi yıkan

Karınçalanmış ellerin
Başka başka sözlerin
Yorgun bir çocuksun
Vuslata ermemiş düşlerin

Şimdi
Her yerde
Herkes gibisin
Kaldırımlarda dolaşan
Aradıkça bulunan
Hırsından usanmayan

Keşkelerden kalelerin
Düğümlemiş ümitlerin
Şağırlaşmış gecelerin
İstesen de gidemezsin

Şimdi
Her yerde
Herkes gibisin
Kızdığım her şeydesin

Bahadır Erdem Bülbül

Hiç Sevmedim Siyahı...

Ben aydınlığı sevdim
İçime düştüğünde karanlığın hüznü
Ağladığında şehir
Sarılacak yaralar kanadığında

Gülümsemeyi ya da
Somurtmayı yağmurlarla ıslanırken şehir
Düdüğünü tranvayın
En azından bir şarkıyı mırıldanmayı usulca

Hiç sevmedim siyahı
Gözlerin taşıdığına içimde
Yaşamak payladığında omuzlarımızı

Ve gerçekten
Ben hiç sevmedim siyahı
Akşam güneşi kalbimize saplanırken

Onca şeyin üstüne
Ben hiç sevmedim siyahı...

Bahadır Erdem Bülbül

Hoyrat Zaman...

Fırtınanın bıraktıklarını topluyorum
dinlendiğim limanlarda
Öyle ıssız ki herşey
İçimin sessizliği yankılanıyor soluğumda

Damağımda tuz tadı
Ekmeğim kuru
Anladım
Ayaz iklimlerde yanmıyor düşlerin ateşi

Evet, Üşüyorum
Korkusuzca seyrediyorum sahnemdeki dramı
Bu günler nereye gidiyor,bilmiyorum

Bahadır Erdem Bülbül

İç Çekişler (Travma)

Özlemler dokudum havaya, suya
Bir gökyüzü çizdim gözlerin gibi
Hangi sözde güzellik
Ellerin hangi bulutta şimdi

Ağladım iklimler geçip gitti
Dağıldı tuvalde renkler
Gecedен geldi hüzün
Yalnızlık bütün cesaretimi sildi.

En bilinmez gölgede
Kendimi seyrettim durdum
Heybemde eskidi hatıralar
Ben bu oyundan yoruldum

Bütün masumiyetini döktü zaman
Kaçamak gülüşler öğrendim
Düşürdüm elimden yıldızları
Tanıyamadım bu ben miydim?

Kanarak içemedim sulardan
Poyraza inat hep adımlarım
Düşlerle doldu gerçeğim
Menzile hiç varamadım

Özlemler dokudum havaya, suya
Bir gökyüzü çizdim gözlerin gibi
Hangi sözde güzellik
Ellerin hangi bulutta şimdi

Bahadır Erdem Bülbül

İddianame

Bütün algılar
Bütün tavırlar
Bütün deliller seni sevdiğimi gösteriyor
Gözaltımı uzatma
Haydi tutuklasın beni aşk
İfademde söyledim
Sana müebbet olsun yargılama

Kurulunca divan
Seni de yazarla beni de
Ve kalem kırılır
Zabta geçirilir hüküm
Anlar savcı, hakim
Kalbinde yaşamak tek çözüm

Temyize gidersin
Varsa itirazın
Haklıysan tasalanma
Avukatlık ücretin benden

Bahadır Erdem Bülbül

İftira

Ben seni seviyor muşum öyle mi?
Vallahi yalan

Seni sevseydim eğer
Bambaşka olurdu dünya
Şarkılar ayrılığı
Şiirler özlemi anlatmaz
Kırılmazdı gül dalı

Göçler
Savaşlar
Kenya' da açlık olmazdı

Nehirler taşmaz
Kudurmazdı okyanuslar
Mevsimler şaşırılmazdı

Seni sevseydim eğer
Şen, sevmeyecektin beni böyle
Üstelik bu şiir de olmayacaktı

Bahadır Erdem Bülbül

İstanbul'a Gittiğin Gün

Sen İstanbul'a gittiğinde
Yerinden kaldırıp şehri Marmara'ya atmak istedim
Deniz darıldı
Akşam kızdı

Şimdi yürekteki fırtına
Birleşip çöl rüzgarıyla
Gidiyor gözlerinin ülkesine

Sanma ki üşüyorum
Sana değil, İstanbul'a kızıyorum...

1999-Konya

Bahadır Erdem Bülbül

Kabuslarda

Ve küllerimi de yakıyorum şimdi
Kar yangını gözlerimdeki

Üşüyorum
Kargalar ötüşüyor ileride
Hala güvercin sesleri duyuyorum
İrkiliyorum

Sen
İlle de sen
Yine sen
Yitik bir türkü dilimdeki

Ve küllerimi de yakıyorum şimdi
Kar yangını gözlerimdeki

Ne zaman uyanacaksın
Vakit doldu
Evet şimdi git uzaklara
Git, ey kabusum...

Bahadır Erdem Bülbül

Kalan

KALAN

Sende kaldı satırlarım
Yazamadıklarım
Kızdıklarım
Korkularım

Sessiz sokaklar
Başı boş meydanlar
Çılgınca ağlamak
Şebepsiz gülmek
Bende kaldı

Sende kaldı
Kavgalarım
Haykırışlarım
Aldanışlarım

Bu kentin soluksuz yokuşlarında
Üşüdü aşk
Umut kanatlarında kuşların
Bahar uzakta
Ve nereye gittiğini bilmeyen
Kahrolası bir yalnızlık
Bende kaldı

2003-TRABZON

Bahadır Erdem Bülbül

Kar Tanesi

Başka işte şimdi herşey
Sen, rüzgarda bir kar tanesi
Eriyeceksin

Süzülerek inerken yeryüzüne
Farkedilmeyecek kadar küçük kalbin
Biliyorsun, düşeceksin

Karıştığında toprağa
İçini sızlatan bir acı duyacak
Belki de inleyeceksin

Eriyeceksin
Gireceksin derinlere
Ferahlayacaksın sonra
Su olup akmaya başlayacaksın

03 MART/Polatlı

Bahadır Erdem Bülbül

Karanfil Koydum Adını

Karanfil koydum adını
Yenik düştüğümüz rüzgârın
Üşüdüm ben çoğu kez bu aşkta
Ama vazgeçmedim

Sevişmelerimiz sonrası
Sus pus olurdu şehir
Ve yalnızlık kaçacak delik arardı karanlık sokakta
En çok da ellerini özlerdim
Ne zaman uzak düşsek birbirimizden
Seni seviyorum dediğinde telefonda
Yağmur nasıl da ıslatırdı kışkanc

Kızılmıyor değildin melankolik hallerime
Zor bile olsa anlardın
İnanmasan da
Yine sendin benim her sabah yeniden aşık olduğum

Üşüdüm ben çoğu kez bu aşkta
Ama vazgeçmedim
Bilmedim gitmeyi
Gel diye beklemedim
Yan yana yürüyecektik hani
Bakmayacaktık arkamıza

Oysa
Çağırıştın bir kere kapımıza ayrılığı
Yıkılmıştı üzerimize çoktan
Kırılğan zamanlarda yarattığımız sevda kaleleri

Sözün bittiği yerde
Yangın kırmızısı güller bırakıyorum bahçemize
Törensel ağıtlarla uğurluyorum
Geçmiş, biten geceyi...

Şimdi düşünüp her şeyi en başından
Neden diyemiyorum
Çünkü hiçbir zaman
Bir tam etmiyor iki parça

19 MAYIS 2005 / Karanfil Şiirleri

Bahadır Erdem Bülbül

Karınca

Karınca, kararınca
Öyküsü kendi dünyasıyla sınırlı
Belki de en güzeli
Bir karıncanın gözünden yaşamak hayatı

Ayrılıklar, yalnızlıklar
Karınca kadar anlamlı hüznü
Bırakmamalı her şeyi
Yine buğday tanesine koşmalı

Ve karınca, kararınca
Öyküsü kendi dünyasıyla sınırlı
Korkusuz, ayıpsız...

09.07.2003 BAYBURT

Bahadır Erdem Bülbül

Kaygı

Uzaklarda arama kendini
Dalgalanıyor zaman
Bu harmanda işte
Geçmiş ile gelecek
Gök duruyor, kırılmadan

Kapalı kapılar
Düşler açık
Sanma ötesi yok
Hesap kabarık

Nefret ile doğan güller
Acı rüzgarda soldu
Vazgeçtim göçten
Hırsımın ömrü doldu

Ortada her şey
Gidilmez artık öteye beriye
Sesim üşüdü
Nefesim yeter mi ki secdeye

Dağlar yıkılmadan
Taşmadan denizler
Dürülmeden alemler
Ne oluyor diyorsun
Boş boş konuşuyorsun

Kaygım büyük dostum
Varmaktayız adım adım sona
Kabul ederse toprak bu günahkarı
Belki bir umut çıkarız felaha

29.04.2010 /OSMANİYE

Bahadır Erdem Bülbül

Kayıp Aşk

Kuvvetle muhtemeldi ilişkimiz
Kitaplara konacaktı sevgimiz
Yıldızlara dokunacaktı ellerimiz
Hayalin içinde kaybettim seni

Aynı Tanrı değil miydi yaradan
Toprağa bakmaz mıydı tahta oturan
Alevi mi sunni mi dedin ya şaşkınlığından
Daha başlarken kaybettim seni

Hüznü yoklardı hep bakışların
Rüzgarla danse ederdi saçların
Asaletin sanıp korkardım
Verdiğin sözlerde kaybettim seni

Kent ışıkları yaldızlı kuleler
Aramızda girdi hırçın seneler
Boğazımıza yapıştı keşkeler
Kederin girdabında kaybettim seni

Temmuzdu
Çukurova kadar sıcaktı ayrılığımız
Cennet gülleri toplarken
Poyraza durdu bahçeler
Kanatan iklimlerde kaybettim seni

Bahtıma düştü kuskun akşamlar
Sabaha varamadan bakışlar
Yalnızlığıma tüm aklıklar
Yorgun bitişlerde kaybettim seni

Hatırımdan çıkmış gözlerinin rengi
Sahi memleket neresiydi
Bu sevda beni benden etti
Başka bir bende kaybettim seni

Bahadır Erdem Bülbül

Kelepçeli Adam

Gördün mü?
Yağmur düştü sokağa
Sellere karışıyor düşlerimiz

İkandırıcadan ibaret hayat dediğin
Özlemek de unutulmuş
Düşünceler kördüğüm

Gün dönerken akşama
Sızıları arttı geçmişin
Koşmak da yetmiyormuş zamanı yakalamaya

Alışağı edilmiş sevdalar
Heybeme hüznler koyuyorum
Alışıp gidiyorum ıssızlığa

Gördün mü?
Kayıp bir ironide
Türküler söylüyor akşam
Bizim değil bu nağmeler
Yeni ezgiler buluyorum.
Arayı kapattım yalnızlıkla
Yâdima hesapsız çizgiler çekiyorum

Bahadır Erdem Bülbül

Kelkit

Acılarım gibi
Kıvrıla kıvrıla sancılarla büyüyen
Hep aynı yere,
Sonsuza akan bir şeyler tetikliyor kalbimi
Ne zaman Kelkit'e baksam
Kaybediyorum gözlerimi

Bahadır Erdem Bülbul

Kendime Inat...

Ne zaman yürüsem bu sehri,
Solugunu duyuyorum cadde cadde
Yollar öksüzce ve acimakli bakıyor bana,
Tam surda ilerde bir park kimsesiz bizi bekliyor yazik....
O da biliyor aslında yeniden baslamayacagini
Bir bıçak kadar keskin biten askimizin...
Sus diyorum içimde benle kavga eden seye
Aklimi kontrol altına almaya çalışıyorum
Güzel günlerin çekiciligini bu kötü günlerimin sebebi bilip Nefretler ekiyorum
umudumun topragina...
geceleri uzanip yatagima,
Sabahlari kandirarak kendimi...uyumusum diyorum,
Çikip sokaklara yine insanlardan öğrendigim yalanci gülümsememle Kirletiyorum
dürüslüğümü...

Kalbimdeki yaralari örtmüyor cesaretim....
Yalnizim
Suskunum
Yorgunum sana ne, sen önemsemedin

Buz üstünde,
Çig altında, karanlık duvarlarında çaresizligin,
Yasak dönüşlerde,
Faili meçhul aldanislarda
Soluk almak için dogrulduğunda
Günesi arayan bir ömrün bekçisidir ruhum, sen hiç bilmedin...

Sen çıkmazların yorgun kizi
Sen ey yetim gecelerimin güzel sancisi
Simdi ikimizi anlatacak sarkilar yok
Yalnizca iki eski dag, birbirine sirti dönük
Ayriligimizsa mahsere endeksli

Simdi birak beni rüzgara
Kizil nehirlerime birak
Ve son olar
Kimse bilmesin kendime inat seni sevdiğimi
Sen de bilme...

Bahadır Erdem Bülbül
02-02-2000 -Konya

Bahadır Erdem Bülbül

Kente Dönmek

Seni sevdiğim gün
Terk ettim bu şehri

Caddeleri
Parkları
Sahili
İhmal ettim senin yüzünden

Sen,
Nedensizlerimin nedeni
Sen, kırgın sevgili
Gitsen de olur
Gitsen de şimdi
Dönerim kendime
Dönerim caddelerine kentimin

Bahadır Erdem Bülbül

Kerkük

KERKÜK

Şimdi haber bültenlerinin
En kuytu girdaplarında eriyor çığığın
Yanımdasın, duyuyorum
Uzanamıyorum gör ki

Tutamıyorum ellerini Kerkük
Küskün sözlerin var içimi yakan
Bilirim haklısın,
Elbette haklısın.

Sen benim içimde
Kanayan bir gülsün Kerkük
Çiçeklerin en güzelisin
Nazlısın, vazgeçilmezsın

Üşüyorsun gözlerimde Kerkük
Ağlıyor sokaklarında hüznün
Bin kez daha olsa söyle ne olur
Men Türkmenem, men Türkmenem

Bahadır Erdem Bülbül

Kır Düşleri

Kırların zamanındayız
Okul yolu, eğlence dolu
Her yanda ekin tarlası
Her yanda başaklar açmış

Veysel dayının köpeği
Hüsrev emminin horozu
Tahtadan arabalarım
Bilyelerim düşmüş cebimden

Televizyon tek kanallı renksiz
Oysa öyle renkli ki hayatımız
Yetmiyor gün, güneş batıyor
Annem çağırıyor babam gelmiş

Sabahları Düldül'e * bakmak
Babamla balığa çıkmak
Dayım askerden gelmiş
Tezemin düğünü bayram havasında

Yıl 1986, yaz ortası
Firez kanatmış dizleri
Yine de koşuyorum
Yarına koşuyorum

Bahadır Erdem Bülbül

Kır Düşleri 2

Gece
Çekirge sesleri
Şerinden bir yel esmekte
Temmuzda üşümek
Yorgan, döşek uyumak

Ertesi gün
Kahvaltıda taze tereyağ
Ve köy yumurtası
Sonra tırmanmak yokuşu
Tahta arabalarla inmek köy içine

Balığa gitmek dereye
Bahçelerden erik toplamak
Kaçmak köpeklerden
Kuşları kovalamak

Andırın, Akifiye
Dedemlerin yayla yurdu
Zorlu minibüs yolculukları
Genzimde Orman kokusu

Bahadır Erdem Bülbül

Kıranardı (Ne Zaman Kayseri'ye Gelsem)

Ne zaman Kayseri'ye gelsem
Merak ederim
Kıranardı neresi
tarif ederler, anlatırlar
Ama gidemem

Merak ederim
Kıranardı neresi
Ne zaman Kayseri'ye gelsem
Bir hüznün sarar beni

Sen mi
Ben mi
Biz mi, nedir burayı esrarlı kılan?

Ne zaman Kayseri'ye gelsem
Merak ederim
Kıranardı neresi
Ama gidemem
Gözlerin tutar beni

2000-Konya

Bahadır Erdem Bülbül

Kırık Düşler Dükkanı

Şimdi içerdeyim
Her yandan baktığım kendim

Kendim alıp kendime satıyorum
Denemek ister miydiniz uzak doğuyu
Altın şehir, Çin efsaneleri
Ya da Akıncı Türkler
Okyanus olmasa Amerika'dalar
Kavimler akıyor gözlerimden
Tirigotlar, Vizigotlar
Çarmihta İsa gülüyor
Medine'de kutlu bekleyiş, gönüllerde Muhammed

Belki de sade bir hayat düşü
Memur, çocuklu
Hanım evde yemek yapsın
Sen işte dert
Kahvede arkadaşların
Halı sahada bağırışların

Zengin de olabilirsin
Akşam Monaco'dasın
Kahvaltın New York'da
Her şehirde bir sevgilin
İstersen kendine anıt mezar yaptırabilirsin.
fakat, toprakta lüksümüz yok
Ölümü düşünüp kaygılanma
O seni düşünür nasılsa

Şimdi içerdeyim
Nasıl çıkarım bilmiyorum

16 Nisan 2005/ ADANA

Bahadır Erdem Bülbül

Kış Geldi (Sevgiliye Şiirler-4)

Kış geldi sevgilim
Yağmurlarla uyandım bu sabah

Üşüdüm biraz
Biraz kırgın ve yorgun
Koymuyor da değil yalnızlık

Henüz yazılmamış bir türkünün
kayıp notaları gibi
Koyuverdim kendimi saçlarının dalgasına
Benim de mutlu olduğum günlerim varmış deyip
Aynalarda gördüm çaresiz halimi

Kış geldi sevgilim
Yağmurlarla uyandım bu sabah

Bin türlü hay huyla sokağa attım kendimi
Çekilmez olduğumu kanıtlarcasına
Yine evde unuttum cüzdanı, anahtarları

Islanıyordu yollar
Herkes kadar yabancı yürüdüm
İçime çektiğim sigara dumanında
Mızlanan ama haklı sesin vardı
"İçmesene şu zikkımı"

Dön dolaş durdum bir köşede
Birlikte dolaştığımız meydanı seyrettim uzaktan
Bizi seyrettim
Tersine çevirip zamanı

Hatırlarsan
Öyle zorlanmıştım ki sana açılmaya başta
Tepkinden çekinip
mektup yazmayı bile hesaplamıştım
Sana varmalıydım elbet, sırılsıklam aşkıttım

Kış geldi sevgilim
Yağmurlarla uyandım bu sabah

Kuşların güneye indiğini yazıyordu gazete
Tatil köylerinin boşaldığını
Sonu olmayan ayrılığımız
bir yaşına daha giriyordu gururla

Bahadır Erdem Bülbül

Kuantum

Uzak,
Olabildiğince uzak
İç içe girmiş heceler
Yitik bir sarmalda seneler

Hangi parçanı benden alacak zaman
Hangi düşün kurtaracak dünyayı

Uzak
Olabildiğince uzak
İzleri gözlerinden
Sesleri şiirlerimden

Bekle beni bulut
Tut ellerimi rüzgâr
Sağanak başlamadan varmalıyım
Yıkılmış kentlerin ağıtlarıyla
Yeni satırlar yazmalıyım

Bilmem
Hangi düşün kurtaracak dünyayı

Bahadır Erdem Bülbül

Küreselleşme!

Taylandlı arkadaşım
Geçim zor mu oralarda?

Zam nedir bilir misiniz
Çocuklarınız oyuncak ister mi?
Kredi kartı bulunur mu sizde
Kefilsiz kredi çekilir mi?
Sizin orda
Ekonomi çökerken bankalar kar eder mi?

Güllük gülistan mı memleketiniz
Her köşebaşında telefoncu var mı?
Simit satılır mı meydanlarda
Borca yazılır mı
Sabah işe giden
Akşam işten çıkarılır mı?

Sizin oralarda
İnananlar geri kafalı
Mabede gidenler takkiyeciler sayılır mı
Giyime kuşama karışılır mı sizde?

Bizde YÖK çok da
Sizde YÖK var mıdır?
Bilimsel gelişme sizde
Bizdeki kadar çok mudur?

Sizde de bizim gibi
Üçüncü sayfa gazeteleri mi satmaktadır?
Şarkı yarışmaları
Magazin zırvalıkları
TV'de saçma programlar revaçta mıdır?

Taylandlı arkadaşım
Geçim zor mu oralarda
Sizin orda da IMF var mıdır?

Bahadır Erdem Bülbül

Medeniyetin öküşü

Bir fırtına kopmalı
Patlamalı camlar
Köprüler yıkılmalı
Yerinden oynamalı her bir kaya
Deli nehirler çevirmeli kentleri

Bilmeli gittiğini küskün ağaçlar
Kuşlar isyan çığlıkları atmalı
Bitti, anlamalısın
Darmadağın olmalı dünya
Medeniyetin tarihi yeniden yazılmalı

2003 Ekim

Bahadır Erdem Bülbul

Melankoli

Çıldıracaksın
Dalgalanacak kalbinde martı sesleri
Suskun bir adam
Kaybolurken kalabalıklarında başkentin
Efkarın sürek koşusu
Yorulsan da duramayacaksın

Arayacaksın
Hiçlikler yığnında sevgiyi
Oysa dikenli senin ellerin
Kanayan hep sen olacaksın

Anlayacaksın
Oyuncağını yitirmiş çocuklar düşlerini kovalayacak
Akıp giden zamanın içinde
Korkularını satmış bir adam yaratacak hayat

12.01.2003 Polatlı

Bahadır Erdem Bülbül

Menzilleri Beklemek

Yağmura verdim gözlerimi
Sözlerim senindir ey rüzgâr, götür elemlerimi

Kapat perdelerini ömrümün
Işıklar girmesin odama
Kızgın akşamları dokudum
Üşüdüm ben bu yoklukta

Tutulmuş bütün geçitler
Bir tenhalık var hecede
Anlamaz saatler
Duvarlar kapanır geçmişe

Yağmura verdim gözlerimi
Suretim bulanık
Yürüdüm yüreksizlerle
Aşk kör bir karanlık

Şükre açılmak yerine
Günaha battı ellerim
Nasıl vereceğim hesabını
Tok geçirdiğim günlerin

Her yer kan revan
Postlara büründü masumiyet
Moda sözlerde kaldı iman
Hırslara kahroldu cemiyet

Yağmura verdim gözlerimi
Seccademde eskişin nakışlar
Düşsün Asr-ı Saadetten gölgeler
Dinsin bu haykırışlar

Şimdi özlemek var maddede, manada
Yıkılsın saltanatı tacirlerin
Selama dursun Maveria
Selama dursun Nil

Yetimler dökülsün yollara
Gönüllerde sevinç yumak yumak örülsün
Bölünsün ahir zamanın ıssızlığı
Kasva'sında Rasul tepelerden görülsün

Bahadır Erdem Bülbül

On Dört Asırlık Yalnızlık

Ben, on dört asırdır yalnızım
Üşüdüm Ey Nebi!
Tutmadı ellerimden rüzgâr
Yar olmadı bulutlar

Bir günü daha bağlarken akşama
Hicazda özlem ateşi
Sana giden yollar uzak
Hayat kavgası içimdeki

Gönüller puslu
Umut kuşlarla gitti
Karanlık gecede insanlık
Filistin'de, Türkistan'da
Zulümüm ağır nefesi

Ben, on dört asırdır yalnızım
Üşüdüm Ey Nebi!
Tutmadı ellerimden rüzgâr
Yar olmadı bulutlar

Seninle olmak vardı Bedir'de
Uhud'ta sana siper olmak
Çehrene bir an bakabilmek için
Üveys gibi yollara düşmek vardı.

Seninle olmak vardı Ey Nebi!
Kutlu gölgelerde Kuran'ı dinlemek
Orada öylece kalmak
Kapanmak ellerine
Unutmak her şeyi

Şimdi biz
Kaybettiğimiz savaşta
Yaralarımızı sarma telaşındayız.
Her gün biraz daha günah yüklüyoruz omzumuza
Sağa sola çarpıyoruz yokluğunda

Ey Nebi!
Gelirsin diye kapatmadım kapıları
Ayak seslerini duymak için susturdum zamanı

Bahadır Erdem Bülbül

Otogarda

İşte gidiyor otobüs
İşte gidiyor senle herşey
Şehir, çocuklar, kuşlar...

Öksüzüm işte
İşte gidiyor ömrüm
Bilmiyorum
Uyandır beni bu kabustan
Belki ruyadır gördüğüm

Kulaklarımda uğultu
Kalbimde zelzele
Ve neden biz
Ve niye
Sorularla dağlar yaratıyorum

İşte gidiyor otobüs
Son bakışın bedeldir kurşuna
Şehir Küsüyor
Çocuklar ağlıyor
Kuşlar düşüyor
Dağılıyorum

Ağrına gidiyor insanın
Yaşamak zindan
Ötede şimdi mutluluk
Sanki karanlık ellerine yapışıyor...
Rüzgar, ayrılık rüzgarı
Boğazın kuruyor

İşte gidiyor otobüs
İşte gidiyor senle herşey
Şehir, çocuklar, kuşlar...

Öksüzüm işte
İşte gidiyor ömrüm
Bilmiyorum
Uyandır beni bu kabustan
Belki ruyadır gördüğüm

3 TEMMUZ 1999

Bahadır Erdem Bülbül

Öğretmenim

Yazıyorum Öğretmenim
Anlaman için hayatın anlamını bir parça
Bir parça affına sığınarak
Sana yazıyorum

O güzel yüreğini rehber et
Devam et yoluna
Kalbinin kazanacağı günlerin var önünde
Yitirme umudunu

Sen üzülme öğretmenim
Kötü de kaybedecek birgün
Birgün ak ellerinle yarattığın yarınları
Toplayacaksın ömründen

Karanlığı gecede bırak
Güneşli sabahların olsun
Nerede
Kiminle
Ve nasıl olursan ol
Bir ağlamayı
Bir de gülmeyi unutma öğretmenim

Bahadır Erdem Bülbül

Perdeler

Perdeler, geçirmez aydınlığı, kasvet dökülür camlardan
Bilirim bizim değil bu mevsim
Üşüyen bir kederi sürükler rüzgâr, uzak diyarlardan

En acımasız gülüşlerini savurur saatler.
Bilmem, burada mıdır iç çekişlerim,
Yoksa çekip gitmiş midir gözlerinle.

Sonra kırgın bir yağmur damlar kaldırımlarına şehrimin.
Özlemek sadece an'lar mıdır,
Madde ile mana ayrılır mı hayattan.

Düşüncemin ağır atmosferinde
Soluklanır ayrılıklar
Geceler sarılır boğazıma
Dallarına kar düşen ağaçlar gibi mahsunum
İşte yetim kaldı zaman
Bakakalır gölgelerin ardından

Hangi surette şimdi bakışının izi, aynalarda kalan
Hecede hüzün nakışları
İlmeklerde gam
Perdeler, geçirmez aydınlığı, kasvet dökülür camlardan
Bilirim bizim değil bu mevsim
Üşüyen bir kederi sürükler rüzgâr, uzak diyarlardan

Bahadır Erdem Bülbül

Sahnedeyiz...

Benden kaç iklim uzakta
Hangi düşün peçesindesin, kimbilir
Kırgınmısın soluduğun akşama
Yolda mısın
Yolcu mu uğurluyorsun
Yoksa yorgun musun

Yıldızlar düşüyor mu ellerine
Kayarak geceden
Kitaptaki cümleler gibi değil mi hayat
Nesneler, yüklemeler
Tümleçler taşıyor mu gerçeveden

Sevgilim;
Penceresiz bir evi mi oynuyorsun hala
Sahne sıcak, yalan taze...
Kurtul, seni güneşmişsin gibi bekleyen özlemde
Çünkü bir zaman sonra düşecek perde

Sevgilim
Düşecek perde, çözüleceksin

2000-ankara

Bahadır Erdem Bülbül

Sana Varmak

Maddeleşen zamanın bir yerinde
Düşünceler fırtınasında buldum kendimi
ben, sana yazmıştım şiirlerimi
Yorgun ruzgarlar esiyordu güneş ülkesinden

Adın sudaydı kimi zaman
Bazende bulutta
Ya da gözlerindeydi çocukların mavi, yeşil

Ben sana yazmıştım şiirlerimi
Kervanlar alemlerde geziniyordu artık
Çukurovada ırgatın zulmüydü ayrılık
Şerhmayenin dayatmasıydı çoğu şey

Yorgun ruzgarlar esiyordu güneş ülkesinden
Varamazdım ki sana

Bahadır Erdem Bülbül

Sancı

Lanet olsun
Yine sen varsın bahtımın karasında

Konya'da bir yudum serinlerken
Sigara ile dertleşirken Kayseri otogarında
Adımlarken Erzincan'ı ağırdan
Serpiştirirken kar yitik Erzurum akşamlarında
Çayımı yudumlarken
Boztepe'den Karadeniz'e bakıp
Aras Vadisi'nin korkutan yüzünü
Çıkarıp koyduğumda kalbimden Iğdır'ın sessiz sokaklarına
Anlarım,
Hala sen varsın bahtımın karasında

Bahadır Erdem Bülbül

Satıcı

Hatıralar satarım
Duymak isteyene!
Aşklar, ayrılıklar; ve de
Umutlar; yarı fiyatına...

Kırgınlıklar satarım öfke kokan
Yalanı, dolanı, hainliği de...
Şehveti götüreceğ değılim mezara;
El değımemiş kötölükler satarım...!

Bahadır Erdem Bülbül

Seferi

Hüzün tarlaları boyunca umarsızca uçan kuşlara benzetiyorum kendimi
Bir yanı yaralı
Bir yanı hep hayata uzak

Ayrılığın atlasını çiziyorum acılarımın kan kokan rengiyle
En uzak kıtalarda bile umutsuzluğum var
Okyanuslar sonrası yine ben

İnsanların söylemekten korktuğu sözlerle
Ve yangın yeri gözlerle harmanlıyorum yaşanmışlığı
Hatıralar eskitiyorum aynı kısır döngüde....

Kurşunlanmış düşlerde arayıp gizemini aşkın
Her gün biraz daha yaklaşıyorum yıldızlara
Her gülümsemem bir veda aslında, biliyorum

Bahadır Erdem Bülbül

Sen Gelmedin/ Sevgiliye Şiirler

Toylar kurdu yalnızlık yokluğunda
Çagırdım seni, gelmedin

Hükümsüzdür düştü altına
Sevdiğimiz bütün şeylerin
Söyledim haykıran bakışlarla, dinlemedin

Başkalaşan sadece aşk mıydı aramızda
Yoksa hangi yanlıştı tabiatımıza dokunan
Düşündüm, bilmek istemedin

Yazgısını bekleyen esirler gibi
Özgürlüğünü aramada yaşadıklarımız
Sana gelmeler yorgunuyken kalbim
Sen hep gidendin

Toylar kurdu yalnızlık yokluğunda...
Gelmedin...

5 Mayıs 2004 03-15 /ADANA

Bahadır Erdem Bülbül

Sen Varsın Dağlarında Karadenizin

Ne zaman
Düştü içime gözlerin
Bilmem ki nasıl
Böyle derinden bağıydım sana

Anlayamadım ne olduğunu Akdenizlim
Hangi rüzgardı seni benden alan
Neden bırakıp gitmişim bu divane adamı
Orta yerinde başkentim

Şimdi yine seni çağırıyor
İşte şuramda bir şey
Baktıkça yalçın sularına
Baktıkça dağlarına Karadenizin

Oysa, varlığın alt üst edebilir herşeyi, biliyorum
Bu yüzden kendime sığınaklar arıyorum yokluğundan

Bahadır Erdem Bülbül

Sen Yoktun

Ben bir uyandım
Sen Yoktun yanımda

Başka şehirdeydim
Yatak küskün, uyku yarım
Dağılmıştı sanki her yana hüznün

Geceler Gözlerindi.
Sabahlar kahr
Ve diyordum ki içimden
Bu yara bende böylece kalır

Ben bir uyandım
Sen yoktun yanımda

Zaman geçmiş
Yaz bitmişti
Yeni iklimlerin başlangıcında
Sessizdi sokaklar

Yürüyordum her sabah
Ulus-Sıhhiye-Kızılay
İnsanlar umarsız, gülüyorlardı.
Karışıp gidiyordum başkente
Bakışlarım üşüyordu.

Ben bir uyandım
Sen yoktun yanımda
Şimdi sarılmak, kaç gece boşluklara
Koşmak hep senden uzaklara.

06.09.2007/ Osmaniye

Bahadır Erdem Bülbül

Sen...

Adın yankılansın şarkılarda
Yüregine gölgeler düşsün,
suretleri kırılmışlığın
Sokaklar Akdeniz koksun baştan aşağı
Göçmen kuşlardan sor yalnızlığı

İçiminde bir ürperti gibi dalgalanıyor şimdi rüzgar
İssız mevsimler kalkıyor kalbimin limanından gözlerine...
Şeni sevmek kadar korkusuz ve yoksul
İsyan tadında ağıtlar yüklüyorum ömrüme

Sen, bitiyor
Ben'in başladığı yerde

9 şubat 2004

Bahadır Erdem Bülbül

Seni Beklemek

Sen gittiğinde
Sevmiyorum bu şehri
Sessiz haykırışlar koyuyorum cebime
Nefessiz çıkıyorum yokuşları
Tezgahımda yalnızlık varken
Saçma sapan düşler yoğuruyorum

Konuşmuyor benimle gece
Eğleniyor halimle hece
İrkiliyorum seslendikçe
Evde hayaletler dolaşıyor

Aynalarda kırgın suretim
Yollarına kuruldu gözlerim
Ben seni böyle mi özledim
Yürekte yangın kopuyor

Sen gittiğinde
Sevmiyorum bu şehri
Caddeler uzaklaşıyor neşesinden
Kalabalıklar üstüme yürüyor

Ağaçların yeşili yok
Kağıtçı çocuklar yüzüme gülmüyor
Gel artık
Biribirine karışıyor vakitler
Gel,solmaya durdu ümitler

Bahadır Erdem Bülbül

Sensizliğe...

Ben giderim buralardan
Sen, kal özlemlerinle

Giderim
Ayaz kelimeler vurur içime
Bilirim
Üşüşür kuşlar çiçekli bahçelere

Hasretinin dağıldığı başıboş iklimleri
Gözlerimde hüzün çığlıkları ile geçerim
Noktasız cümleler bulurum boşluklarda
Yetim şiirler sarmalar acılarımı

Ben giderim buralardan
Kaçamak bir gülümseme karşılar yalnızlığımı

Bahadır Erdem Bülbül

Sesli Düşünmek

Ben
Kelimeleri mahsun adamım
Üşürüm gözlerinizde bilmezsiniz.

Yorgun düşlerim vardır
Mavilerden kalan
Bir peri masalını andırır
Oysa ateş gibidir sözlerim

Yaşamak kavgadır barışta
Suçlu aranmaz savaşta
Sabır taşı çatlar da
Kötülerdir hep başta

Bu dünya küçük bir köy
Ne ekersen onu biçersin
Anladım
Yaşarken kefen bezi seçersin

Ben
Kelimeleri mahsun adamım
Üşürüm gözlerinizde bilmezsiniz.

Başkalaşmış aşklar atlasında
Sevda ülkesini ararım
Zulümle yoğrulmuştur dünya
Kabuk bağlamaz yaralarım

Uzaklarda gezinir umut
Efsaneler devşiririm
Yasak gülüşler arasında
Tutukludur kalbim

Oysa ateş gibidir sözlerim
Dokununca volkan olur
Şanma gülbahçesiydeyim
İçime kül otururur

Geçip gider zaman
Ağitlarla uğurlarım
Tersine koşulur mu
Adımlarıma kızarım

Kırılır elimde gülüşler
Çizgiler belirir yüzümde
Bir fiske daha vurulur
Kendime her dönüşte

Herkesten çok borçum
Herkesten çok günahım
Korkarım tükenecek nefes
Tövbesiz düşerim toprağa

Bahadır Erdem Bülül

Sessiz Liman

Üşümek zamansız
Çıldırđı rüzgar
Adımın yanı yalnızlık
Ellerimde ürperti var

Duvar şekilsiz
Engerek baktığım pencere
Bilmez kimse
Ben alemi gezerim her gece

Hece,
Kısır denklem
Kelimeler sıralı
Başlar yorgun
Umudum yaralı

Beklemek zından bahçesi
Soluğumu kesti köşeler
Akrep kopardı yelkovanı
Zamanı biçti gölgeler

İstikamet
Kayıp kıta
Nerede o yıkık şehirler
Musiki, derinden şimdi
Anlamsız notalarda
Boşa düştü eşikler

Heyhat!
Çiğliğimi duymuyor kalabalıklar
Sandallara bağıyorum kalbimi
Görüyor musun
Ağlayan martılar
Hüzne boyuyor denizi

Yaşamak duraksız
Ölüm, şartsız teslimiyet
Katranla dolu heybende
Eskimiş bir mağlubiyet

Suskun kahkahalar
İç çekişler kederden
Kabullenmek çaresizliğin öcü
Sadece bakıyorsun
Sadece sen anlıyorsun
Kalkıyor limandan
Kırgın tebessümlerin göçü

20.05.2010/OSMANİYE

Bahadır Erdem Bülbül

Sevdamız

Hüzün öykülerinde saklı kaldı sevdamız,
Örselendi üstü, kapatıldı
Batan devirler gibi,
Batan şehirler gibi gömüldü zamanın derinliklerine

5 Mayıs 2005 Adana

Bahadır Erdem Bülbül

Sevgili Yalnızlığım...

Sevgili yalnızlığım,
Yalnızlık adlı sevgilime

.....

Nasıl istersen sevgilim
Ben sana hiç küsmedim
Ve aramıza hiç giremedi ayrılık

Sen, hep tuttun bu adamın ellerinden
Silmesen de gözyaşlarımı
Çekip gitmedin, bekledin sabırla

Sana dönüşlerimde
Hep ayrı kapılarda karşıladın beni
Buyur ettin, kızmadın, kırılmadın

Kapını zorladığımda kimi zaman
Ya da kaçtığımda senden amansızca
Neden, demedin
Sonunda yine sana geleceğimi biliyordun

Ben sana hiç küsmedim
Ve aramıza hiç giremedi ayrılık
Lanet olası sevgilim
Sevgilimsin ne de olsa benim

Bahadır Erdem Bülbül

Sevgiliye

SEVGİLİYE....

Her aşk çıkmazlarına sürükler insanı,
Bu yüzden bir aşkın içinde kaybolmaktır en kolayı.

Sevgilim...
Bir günü daha bağlıyoruz akşama,
Her bir şey yorgun şimdi
Ve her bir şey durgun...

Akşam,
Bıçak yarası,
Ayrılık meşalesi,
Bir yılan belki de koynuma girmeye hazırlanan...

Yitik bir iklimde
yetim geceleri avutuyorum sensiz,
Gülüşlerim biraz çocukça
Biraz da sinsice kopuşlarım.
Kim bilir belki de
Bir gün vuslata ermek olur
bu kırılgan bekleyişin adı, bilmiyorum

Ne kendimeyim
Ne de sana,
Başka bir adamı taşıyorum sanki beynimde;
Sen geldiğinde o gidiyor,
O geldiğinde sen gitmiş oluyorsun...

Kendime bakıp
hikayeler yazıyorum başkalarının hayatlarında,
Senin için en güzel şiirimdin diyorum,
Sen dediğim zaman
içimde oluşan derinlik sığmıyor kağıtlara...

Karanlık deyip üşüyorum,
Düşüğümü görüyorum rüyalarımda,
Uçurum kabuslarım var her sabah,
Kan tadı, korku...
Bir intiharı seçmişim aslında böyle,
Aslında böyleyim ben,
Düş kurmaktan değil düş olmaktan hoşlanıyorum...
Bencil desen de olur,
Umursamaz desen de,
Ben güneşi arıyorum gecenin en تنها yerinde...

Sevgilim....
Sana insanların birbirini anlamaktan korktuğu
Ve sevgilerin kendine olduğu bir devirden yazıyorum.
Affet, ben de belki gayret gösteremedim
seni anlamak için,
Belki sen de anlayamayacağımı sandığın için açmadın bazı konuları...

Affet sevgilim seni çok daha fazla sevmeliydim
Sen olduğun için
Hatta şu anda bu ayrılık satırları yerine
Mezarımda mahşeri beklemeliydim....
Aşk bu olmalıydı değil mi,
Peki biz nerede kaybetmiştik sevgilim...
Bizi kazanmak yerine sen yada ben olmaktan kurtulamadığımız için
Ya da içimizin kırılan bir yerinde
Hep kendimizi aradığımız için mi?

Sevgilim...
Yoksul gecelerde sana şiirler yazmak istemiş
Ama bana verdiğin zenginlikle çelişkiler yaşamıştım.
Korkmuştum aslında biraz,
Çünkü Sen
beni alıp hiç tanımadığım bir iklime götürmüş,
Üstelik orada öylece bırakmıştın,
Ağlamıştım sonra,
Çok geç anlamıştım;
Sözüm ona güllerle bezenmiş
maskeli şeytanlar balosunda olduğumu.

Sokak aralarına dağılan hüznelerini
Yalnızca ben toplamalıyım bu şehrin,
Bu şehrin tek yalnızı ben olmalıyım.
Bu şekilde varabilirim gözlerine,
Çünkü benim yolum zordan geçer hep.
Sana bir gülümseme gönderebilmek için
dünyanın en mutlu adamı olmalıyım
Veyahut hüznlendiğimde
en acı sözleri benden duymalısın...

Bitiyor işte sevgilim,
Güzel şeyler gibi olmasını istemek yetmiyor,
İşte son kez seni görüyorum bugün
Ve son kez aşkım diyorum içimden.
İşte bitiyor sevgilim,
Uzun bir yolun başında, ayrı yönlere doğru,
Çepçeme doldurduğum hüznlerle,
İlk büyük aşktan geriye kalan kocaman bir boşlukla gidiyorum.
Ne sana yazdığım şiirler var aklımda
Ne yürüdüğümüz sokaklar
Ne de aramızda bir şeytan gibi duran ayrılığımız,

Anlamı yok, boş aslında...
Senin için güzel olmasını dilediğim kadar yaşamın,
Gece kadar, yıldızlar kadar, ağlamak kadar.

Bitiyor işte sevgilim
İşte son kez seni görüyorum bugün
ve son kez aşkım diyorum içimden.

Hoşçakal sevgilim,
Pencereni açtığıında karanlığı göreceğini,
Yıldızlarla konuşman için
yüreğinin dilini kullanman gerektiğini unutma...

Bahadır Erdem Bülbül

Seyir Defteri(Dostum Bahadır Avşar'a)

SEYİR DEFTERİ

Kırılıp dökülen her ne varsa
Gözlerimden şehre
Sana bırakıyorum dostum

Üşüdüğüm yerlerde durma fazla
Düşündüklerimi es geç
Muhakkak ben dönerim
Ceset de olsam

Sana bırakıyorum dostum seni
Ele verme gençliğimizi

Bahadır Erdem Bülbül

Sitem (Sevgiliye Şiirler- 17)

Anlayamazsın beni
Neden kızgınım, rüzgâra ve zamana

Yol, dar, karanlık
Kapattığın pencereler küskün
Kilitli bir de kapıların
Bahçende yaban gülleri büyüyor habersiz

Katkılı yaşamlar düşünüyorsun
Tavırların eksik
Bir bilmeceler coğrafyası sözlerin

Anlayamazsın
Reçetesi yok aşkın
Ve hiçbir eczanede ayrılığın ilacı

Bahadır Erdem Bülbül

Sonbahardır Senin Adın

Kırılır dört yanına alemin
Hüzün taşıyan mısralar.
Okyanuslar, dağlar aşar sesin,
Feryadını ıssızlıklar dinler çöllerde

Çoğu zaman ilk harfi bulunamayan bulmaca sorusu gibidir hayat,
Yaşadım dersin
Geride bıraktıkların bir hiçle anılır, keşkeci,
Oysa geçip gitmekte,
Bitmekte her şey

Saklanamazsın ardına kelimelerin,
Sahip olduğun bu yürek ne yaralıdır kimse bilmez,
Çünkü kimsenin harcı değildir acıların.

Adın sonbahardır cüzdanında yazmaz
Tanımaz seni başkalarının umudu
Gözlerinde kül rengi sitemler
Kuytu yanlarına düşer kaldırımların

Bahadır Erdem Bülbül

Sözler 1 (Aşka Dair)

Rıhtım kör karanlık
Dudaklarımda seyri kayıp sözler var
Martı çığlıklarına kapılarak
Sebebsiz uyumak istiyorum

Dalgalar kırılmıyor bir türlü
Dalgalar kalbimi dövüyor.

Nefesim kahr
Bakışım gurbet
Şimdi uzak bir düşünüşte
Kendi yargılarımla hüküm veriyorum.
Asın bu aşkı
Asın şimdi

Bahadır Erdem Bülbül

Sözler 2(Çukurova)

Çukurova'da
Firez yangınıdır yaşamak
Bir tas ayran molasıdır
Irgat hükmüne başkaldırmak

Gül bahçesine dönecek gibi şimdi geceler
Uçacak gibi naylon çadır, düşlerle Silvan'a

Bahadır Erdem Bülbül

Sözler 3(Kağıtçı Çocuklar)

Bırak
O çocuklar da doysun soframızda
Herkes evine ekmek götürsün
Sevda herkese
Aşk herkese olsun

Bahadır Erdem Bülbül

Sözler 4 (Başkayız)

Benim ölmeye dair sözlerim var
Soluk kesilince hesap başlar

Gözlerim Anadolu'dur
Ovalarıdır Çukurova'nın
Gavur Dağlarıdır
Senin için dünya
Günlük telaşlar içinde
Boyalı masalarda oturup demlenmektedir.

Benim ölmeye dair sözlerim var
Soluk kesilince hesap başlar
Senin için kesin yok oluştur
Karanlık bir çukurdur mezar

Kirmen eğirir analar
Kilim dokur kızlarım
Ben ilhamı topraktan alırım
Senin
Çağdaş batı müziğin var
Benim çağları aşar ozanlarım

Aşım katık
Azığım kömbe
Yer bezindendir sofram
Senin mönünde bu akşam
Fransız usulü tavuk

Ondan geldik ona gideriz
Bundan toprağa yakınız
Başkayız dostum
Çok başkayız

Bahadır Erdem Bülbül

Sözler 5 (Çalışmak)

Gecesi gündüzü yok
Çırpınır rüzgarda emek
Kavgada hep yenilendir oysa
Bir tas çorba
Bir ekmek

Tutunacak dal arar dizlerim
Zamlar gamlara karışır
Nutuklar yükselir sonra
Çalışmak ibadettir
Çalışmak ibadet

Bahadır Erdem Bülbül

Sözler 6 (Baharda O'nu Hatırlamak)

Bu kadar yeşil miydi ağaçlar
İnsanlar böylesine mutlu muydu
Herdaim miydi aşk
Mutluluk kanatlı mıydı

Düşman çatlatan bakışlarda
Uzakların telaşı
Yeni bir destan yazmakta tarih
Örseleyip atarken kışı

Tekrarlanan bir yenilenme tabiat
Hep aynı devinimde dişlinin çarkı
Bu sabırlı ölçüde
Bu düzenli ahenkte
Reddetmek ahmaklık olur Allah'ı

Bahadır Erdem Bülbül

Sözler 7 (Sesler)

Unutkanlıklar mevsiminde
Ayıkliyorum hatırda kalanları
Bırakıp gidiyorum işte
Kırılğan zamanları

Üşüyen sokaklarında kentimin
Güller açmalı hicaz kokulu
Maviye boyanmalı düş fakiri gökler
Yetimler gülmeli

Bir sebebe bağlı herşey
içten içe zincirin halkasıyız
Dünyalarca malın olsa ne olur
Bugün varız, yarın yokuz

Karışır seslerimiz atmosfere
Söyleseme kim ayıklayacak
Başka bir uyanışta
Bu bulmacayı kim toparlayacak

Koşmalıyım nefessiz
Zindanlardan çıkar gibi
Sarılmalıyım seccademe
Gelmeden hesap kesim tarihi

Bahadır Erdem Bülbül

Sözler 8 (Atlılar)

Karabağ'da kan düşerken toprağa
Kudüs'de bir çığlıkla irkilirim
Benim değil midir
Ataların mirası
Dar gelir Rumeli
Dar gelir Mezopotamya
Selam verip Hicaza
Tanrı dağlarına doğru
Akıp gitmek isterim

Bahadır Erdem Bülbül

Suretin

Kuş kanadında gözlerini gördüm
Geçip gitti pencereden bir sabah suretin

Ardına bakamayan yetim misali
Karıştı rüzgâra şarkımız
Notalarda ayrılık

Tutunamadı ağaçlar fırtınaya
Sel vurdu bağları
Hangi yana baksam yıkık

Her şeyi elinin tersiyle iter gibi
Kaçak gibi, kaçamak gibi
Geçip gitti pencereden bir sabah suretin

Bahadır Erdem Bülbül

Sürek Koşusu

Koşmalıyım
Koşmalıyım
Koşmalıyım
Senden binlerce yıl uzağa
Vazgeçip gözlerinden
Koşmalıyım

Koşmalıyım
Dipsiz özlemlerin kıyısından
Heybemde yalnızca tuz ve ekmek
Suyu bulmak için
Koşmalıyım

Koşmalıyım
Koşmalıyım
Koşmalıyım
Boş bakışlara inat

28.12.2003

Bahadır Erdem Bülbül

Şiir Gibi

Bilmediğim ufukların ötesinde
Soluklanışlar yaşatır ruhuma
Ruhum kendinden habersiz
Öğütür yüreğimdeki aşk acısını
Tesellisi derinden , sessiz

Uyandığımda odayı terkeden
Dönüşleri hepten belirsiz
Gözlerimde kopan fırtına
Deli taylor kadar dizginsiz

Vazgeçişler sonrası
Mısralara dökülmemiş
Bölüşülmemiş
Bir şeyler var içimde isimsiz
Yaşamak gibi
Ağlamak gibi
Şiir gibi , kimsesiz....

1995

Bahadır Erdem Bülbül

Şiirim

Öyle satır aralarından bakma bana
Sen benim cümlemsin

Ben yazdım seni
Çile dolu sayfalara
Ben işledim nakış nakış sözlerle

Kurguladım seni hayata
Omzuna yükler verdim hasretlerden
Sen yalnızlık çekme diye
Bekleyişler koydum ceplerine
baharlardan kalan

Bu dünya uçsuz bucaksız bir çöl
Sana vahalar buldum acıyla karışık
Dağlar, nehirler keşfettik hatırlarsan

Sırdaşlık ettik ayazlarda
Bırakmadım seni
Sana anlattım yaşama dair ne biliyorsam

Zaman, durmadı ki hiç
Geçmişini koyuverdim bazen önüne
Bazen de sen kaçtın
Koştuğum günler de oldu ardından

Şimdi bırakıp gidecek misin
Konuşsana
Yeter ki öyle
satır aralarından bakma bana

Bahadır Erdem Bülbül

Şoför Kardeş

Durmasını,kalkmasını bilen yok senin kadar
Sendeki sabır kimsede yok
Para üstü
Abonman kartı
İsrarla inmeler
İnadına binmeler
Türlü türlü parfüm kokusu

Bas gaza şoför kardeş
Bu kahpe diyardan gidelim
Gidelim arkadaş
Yollar dursun gidelim

Bahadır Erdem Bülbül

Tersine

Kahvaltıda önce sigara
Spordan önce yorulmak
Uyumak gündüz
Çalışmak gece

İçmeden de sarhoşsun
Şehir ıssız
Her yanın aydınlık
Karanlık kalbinde tortu yapmış

Ağlamak niyetine gülüşlerim
Sözlerim destan gibi
Kağıt kalem başka yerde
Düşüncemin kaydı boşalmış

Uzak iklimlerde sayıp umudu
Unutulmuşlara özlem
Vazgeçmek doğrudan
Varılmak hep başka hayatlarda

Tersine ayaklarım
Yaşamak tersine

Bahadır Erdem Bülbül

Umutsuz Aşk

Ben üşüdüğümde
Sen başka iklimdeydin
Kayıp gidiyordun ellerimden
Uzak düşlere
Başka yaşamlarım soluğunda
Yabancılaşıyordun

Sana her gelişim
Başka gidişindi benden
Tatlı bir zehir gibiydi bakmak gözlerine
Umut işte,
Düşüyordu koptuğu yerden

Gülüyordun
Ve biliyordun ki eminim
Sevmemiştin bu deli adamı
Biliyordun ta en başından
İçimde kaynayan sevda ateşi

Sen arşınlarken koridoru
Ya da düşünürken bir köşede
Kırılıyordu içimde gölgeler
Bende kalıyordu bakışların

Ben üşüdüğümde
Sen başka iklimdeydin
Karanfiller topluyordun umarsız
Güllerle beziyordun yuvanı
Yaşıyordun sonuçta
Mutluydun

Ayaza çaldım sözlerimi yokluğunda
Sokak lambalarının resitalinde
Kedilerle konuştum.
Geceyi demledim sabırla

Ben üşüdüğümde
Sen gitmiştin çoktan
Hayat normale dönmüştü

Bahadır Erdem Bülbül

Unuttun mu?

Unuttun mu?
Bir adam vardı;
Sağa sola kızan
Düş küskünü
Umut fakiri

Kendine muhalif
Kendi ile kavgalı
Geceleri uyanık
Yatağı hep dağınık

Kahvaltısı simit çay
Makarnadan bıkan
Parkası siyah
Saçları tütün kokan

Tramvayda esir
Elleri nasır
Uzaklara bakan
Sokaklarla konuşan

Bir adam vardı;
En çok sana inanmış
En çok senden yaralanmış

Bahadır Erdem Bülbül

Uzak; Ses,Görüntü ve Herşey

Uzak, ses, görüntü
Sessiz sinema oynuyor sanki geçmişim.
Ağaçlar yeşermeyi,yollar karın kalkmasını,
su akmayı, güneş yakmayı bekliyor...
Bekliyor bir adam, sorgusuz, yorgun

Siyah ve beyaz şimdi suretler,
Kırılgan,bir seferlik.
Yeterince üzerinde durulmamış an'lar,
öylesine diye biten bir yığın cümlelerin kalbinde...

Yürüyeceksin,seninle yürüyecek yollar,
Nereye gidecek bilmeyeceksin,
Üstelik beyninde koşumsuz atların çılgın
dansı yankılanacak kıtalara.
Neden demeye bile vakit bulamadan
Ağır yaralı kuşların kanı bulanacak ellerine,
Vakit gibi bir hayli ilerlemiş olacak kangren yanların

Dokunaklı bir şeyler söylemiyor şarkılar,
Dokunmuyor rüzgara gözlerin.
Kimbilir belki de alıştın ıssızlığa.
Ne güçlüsün ne de zayıf,
Kurşuni gölgelerin esaretinde ömrün,
Kurtul bu zından bahçesinden,kurtul...

Bahadır Erdem Bülbül

Uzamlara

Sanadır aslında bütün sözlerim
Bir anlamsızlık yüklenirken ayrılığımıza
Temmuz ağırdan
Kaygıda bekleyişlerimiz

Geçen günlere inat
Nasır topluyor şimdi ellerim
şyor yaz sıcakında yorulmuş kalpler
Şiir ksyor

Sanadır aslında bütün sözlerim
Umursamaz düşlerine...

Bahadır Erdem Bülbül

Ülkemin Çocukları

Benim ağıtlarım
Çocuklarıdır ÷lkemin
Hani köşebaşlarında
Hayata alışmaya çalışırlar ya
Öyle masum, sessiz
Oysa kimse bilmez
İssız bir yarayı büyüttüklerini içinde

Kalplerinin katılaşmasından bi haber
Kendi dünyalarını yaratırlar ya acımasız
Kırılırlar hani umuda

Varolmak kadar hafifletici
Ya da yok olmak kadardır zaman
Çekilen kanlarıdır boş gülüşlerde
Onlar
Yarınlarımızın bugününden imzalanan acı suretleridir

Benim ağıtlarım
Çocuklarıdır ÷lkemin
Hani köşebaşlarında
Hayata alışmaya çalışırlar ya
Öyle masum
Oysa kimse bilmez
İssız bir yarayı büyüttüklerini içinde

8 NİSAN 2003

Bahadır Erdem Bülbül

Üstad Öldü mü?

Vahapzade ölmüş dediler
Bir güvercin havalandı şehirden
Kanadı yürek,gözler puslandı.

Zulümleri haykıran gür sestin
Hürriyet için kanlı şerbetler içtin
Sen de bu dünyadan göçüp gittin
Yetim kaldı Turan dizeleri
Başın sağolsun
Ey Can Azerbaycan
Başın sağolsun Türk şiiri

Vahapzade ölmüş dediler
Kalbime acı çiçekler ektiler.

13.02.2009 / OSMANİYE

Bahadır Erdem Bülbül

Üşüyen Yanlarıma

Ben bu akşamları yakan adamım
Üşüyen yanlarıma inat...

Bilmezsın,
Mevsimler gibi içimizde akar nehirler.
Yollar uzak görünür,
Yalnızlığın atlasında,
Ve dağılır şiirler semaya.

Ben bu akşamları yakan adamım,
Öyle derinden,
İssız yanılısamalarla sabahlara karşı.
Düş saatlerini kovalayan
İsyan kuşuyum korkular ormanında

Bilmezsın...

Bahadır Erdem Bülbül

Ve Akşam

Şimdi gözlerinde akşam,
Ne yapsam sensin işte şimdi
Neye dokunsam, neye baksam

Ellerindir yüzüme vuran rüzgar
Yıldızlar bakışlarından kopmuş
Uykularımı bölen hüzünlü düşün
Yürüdüğüm sokaklarda hep kokun

Ne yapsam sensin işte şimdi
Çoksun, hiç olmadığın kadar

24 Mart 2005 Adana- 04.56

Bahadır Erdem Bülbül

Ve Ben Nasıl Unutacağım Seni

Ve ben nasıl unutacağım seni
dökülmeden güller denize
Rüzgar ağdını söylemeden
Vurulmadan anka
Kırılmadan bir yeri içimin
Kanamadan

Nasıl unutacağım
Yazlık bir şehri terkeder gibi gidişini
Kaçışını ya da
Çoşkun bir nehrin önünden
Korkmanı ya da
Onurlu bir aşktan

Nasıl unutacağım
Aylardan Ekim
Ankara'dayım,
Yalnızlığımınla birlikteyim
Sense gidenler kervanında hain bir yara...

Ve ben nasıl unutacağım seni
dökülmeden güller denize
Rüzgar ağdını söylemeden
Vurulmadan anka
Kırılmadan bir yeri içimin
Kanamadan

Bahadır Erdem Bülbül

Viranım

Viranım,
Düş perilerinin en güzeli
İklimler büyütüyorum bahçemde sensiz
Yokluğunda ne denli umarsız zaman

Eflatuna dönüyor bütün renkler
Çiçekler baharsız, küskün
Gözlerin bilinmez uçurum gölgesi
Tut ki düşüyorum

İçimde kabaran çiğliklerle
Bırakıyorum kendimi saçlarının dalgasında
Yeniden yeniden boğuluyorum
Acı veriyor üşümek teninin hayalinde

Şimdi nerdesin kim bilir
Hangi yorgun gecenen deminde
Viranım,
Düş perilerinin en güzeli
Bilesin
Bütün caddelerinde şehrimin
Kırık sözler dolaşıyor sana adanmış

05 ARALIK 2004 Pazar/ADANA
02.16

Bahadır Erdem Bülbül

Yağmur'da Dağılan Zaman

Yağmurun sesinde dinliyorum geçmiş
Okul zili, koşturmaca
Sirenler yükseliyor, telaşlı
Koşturmada herkes, ben duruyorum

Geçip gidiyor mevsimler
Çaresiz, zamanı seyrediyorum
Karpuz çalmada mahallenin çocukları
Buğday taşmada treylerden

Göçmen kuşlarla karşılıyorum Haziranı
Haziran bu tatlı sıcak
Ölümlerde ağıt, düğünlerde halay
Tam bir tezatta insanoğlu

Bu kadar da olmaz deyip
Babama kızıyorum bazen
Bazen annem çörek yapmış
Nasıl mutlu oluyorum.

İşte su sokakta
Aşık oluyorum bir kıza
Sonra şiirler, şarkılar
Felek kahpeymiş diyorum

Penceresiz evler kuruyorum
Kalabalıklar içinde ıssız
Kaldırıp atıyorum gündüzleri
Akşamlara sarılıyorum dilsiz

Ellerimde izler
Yankısız sözler
Düldül Dağı gibi heybetli
Ceyhan gibi çöşkün
Koca bir yalnızlığı emziriyorum.

Yağmurun sesinde dinliyorum geçmiş
....

Bir kabusa uyanır gibi
Doğruluyorum yerimden
Menfaat tebessümleri bakışlarda
Her köşe başında başka hesap

Sahte yüzlerde,
Yalancı sözcükler
Kısa yoldan zengin olmak moda
Kaçış var gerçekten
Kaçış sevdadan, emekten

Görüyorum
Ateşler düşüyor içime

Mavi düşlü çocuklar
Ekmek kavgasını kaybedip
Umut denizinde boğulmuşlar
Balık avının acemi çirakları
Şimdi kayıp limanları arıyor.

Koşturmada herkes, ben duruyorum...

Bahadır Erdem Bülbul

Yağmur Zamanı

Kentte yağmur var
Üşüyorum
Uzak düşler kuruyorum
Koşsam denizlere
Dağlardan geçsem, yaylalardan

Sobada kömür
Gönülde hasrettir tutuşan
İzleri var yaşanmışlığın
Hep hüznün şimdi geride kalan

Sigaramda kör dumansın
Aklımı zehirleyen
Sevda yoksulu iklimlerde
Sözlerimsin şiirini arayan

Bahadır Erdem Bülbül

Yalın Düşünceler

Ne dal
Ne fidan
Kökleri kurumuş bir yaşanmışlık kaldı geriye

Sen nelere kadirsin ey yalnızlığım

Tabut
Ölü
Mezar
Yüreğim karanlık, sözler perişan

Beklemek
Kırgınlıklar bahçesinde kanayan gül
Ömür törpüsü korkular
Eşikte adamın teki, felsefe boş

Sen nelere kadirsin ey yalnızlığım

Dağılmış rüzgar
Suskun Akdeniz
Bu çılgın yazmak
Biter mi yeni bir gezegenin istilasıyla

Yanmış lastik kokusu
Ağaçlarda çiği
Ellerimde nasır
Mutlak gerçekler kapladı penceremi

Varılacaklara varılmış
Gidilmemiştense dönülmüş
Miş miş, müş müş
Sen nelere kadirsin ey yalnızlığım

20.01.2003 Polatlı

Bahadır Erdem Bülbül

Yalnız Adam

Şehir suyu, şebekeden
Klorlu, hoş kokulu
İçtikçe ölesi geliyor adamın

Başucumda kitaplar
Hiç ne olsun zaman geçiriyorum
Dünya umrunda değil

Kaldırımında dilenciler
Kavşakta mendilci çocuk
Yüzüme gülmüyor sonbahar

Kıskanıyorum işte yine kendimi
Ne denli yalnızım diyorum
Bu kadar da olmaz ki
Aşk olsun be adam

Bahadır Erdem Bülbül

Yanmalısın...

Ve son rüzgâr olsun bu ağladığın
Üşüdüğün son kış

Bilmesin kuşlar
Ne de mutlusun şimdi
Anlatma! Yeter bu kadar
Gökyüzü zaten mavi

Gitmek yok uzaklara öyle
Hep burada kalmalısın
Saçlarında aklar
Ellerin yorgun bir çocuğun artık

Zamanı gelmişse durmanın
Bir liman seç kendine
Fırtınaların yıkamayacağı
Dalgakıranların olmalı

Şebepsiz değilse yaşamak
İnandıklarına tutunmalısın
Anlamalısın, çaren yok
Yanmalısın sevda ateşinde

Bahadır Erdem Bülbül

Yaralı

Bak!
Düşüyor bulut
Her yanda yağmur var
Küskün akşamları kovalıyorum
Düşlerimi vurdular

Sokak
Taş kaldırımlı
Yürüyor benden başka herkes
Durup bir köşede
Sessizce bekliyorum
Ezberliyorum kırık tebessümleri
Ağlayan nehirlerde yüzüyorum

Çözumsuzlük üzerine kurulmuş dünya
Çare pazarında derman arıyorum
Göçler taşıyorum asırlardır
Aşıma yeni sancılar katıyorum

Gönül
Çölde bir serap
Virane yalnızlıklara alışıyorum
Damarımda kan
Nikotinli katran
Sevda dediğin
Kadehlerde hicran
Pus gözlerden taşıyorum

Dilenciler gülüyor
Üşüyor sokakta yalınayak çocuklar
Herşeyi içine alıyor girdabım
Benim değil haber bültenleri
Benim dışımda ülke
Farklı zamanları yaşıyorum.

Bak!
Düşüyor bulut
Her yanda yağmur var
Küskün akşamları kovalıyorum
Düşlerimi vurdular

27.05.2010 Osmaniye

Bahadır Erdem Bülbül

Yaşamak üstüne bir kaç söz

1

Aslında kendini de götürürdü ırmaklar
Yalnızca yaprakları değil

2

Kime gülümsedin ey deniz
Kim soluk gülümsemelerle baktı sana
Bak! Ne derin bir yara bu
Kendi sızısını başkalarına katmış
Bak! Ne biçim bir ağıt bu
Ağlamaktan gözler kanlanmış

3

Ve yaşamak katlanmaksa sana
Ben kadar samimi bir aptal bulamazsın
İki kere düşün;
Yine sen bilirsin, ben başka akıllılar bulabilirim

4

Torosların yeline tutunmuş adamlar vardır
Öyle mert, öyle insandırlar
Anlamak. yaşamak lazım bu iklimi
Öyle adamlar vardır
Adamlar...

20 Mayıs 2001

Andırın-K: MARAŞ

Bahadır Erdem Bülbül

Yazılmamış Şiirlerim Gibisin (Eşime)

Sen benim yazılmamış şiirlerim gibisin

....

Gözlerimde puslu gülümseme
Her yanda bahar
İşte seni konuşuyor
Rüzgarlar, bulutlar, kuşlar

Anlatmak istiyorum
Haykırmak dünyaya
Kelimeler basit
İçime sığmıyor sevinçler

Geçiyorum sokaklarından şehrimizin
Şimdi her şey beklemede
Anladım gün dönmeyecek
Sen gelmedikçe

Sen benim yazamadığım şiirlerim gibisin
Öyle naif, öyle içli
Hatırimda yok ben böyle sevdim mi
Özledim mi uykusuz
Bekledim mi sabırsız
İstedim mi amansız

Gel artık
Üşümeye tuttu kalbim

Bahadır Erdem Bülbül

Yıkılmış Kentler Gibi

Yıkılmış kentler gibi
Seni düşünmek şimdi

Zamanın sarhoşluğunda
Tutunamıyorum ağaçlara, rüzgara
Her şey gidiyor
Gidiyor gündüz, gece
Renkler
Mevsimler
Heceler düğümlü kalbimde

Bırakıp gitmek istesem
Çözülüyor ayaklarım
Kaygılar
Korkular
Yeni atlaslarda geziyor
Kol geziyor
Yaman bir ayrılık damarlarımda

İnanmayacaksın
Kayıp bir nehirde bakışlarım
Dudaklarım suskun
Yorgun saçlarım
Sormayacaksın biliyorum
Senden çok uzaktayım

Dağılıp gitmeden
Atmalıyım yükümü
Sana bırakmalıyım yine seni
Ama nerede
Ama ne zaman
Ama nasıl?

Yıkılmış kentler gibi
Seni düşünmek şimdi

22.08.2007 / OSMANİYE

Bahadır Erdem Bülbül

Yıllar Sonra

Sevda sözleri buldum
En kıyısında kalbimin
Bakışların uzaklara taşıyordu
Üşüyordu zaman
Düşüyordu madde ve mana
Umut, bekliyordu kaldırılmayı yerden
Ağlıyordun

Şehir
Yağmura durmuştu
Kuşlarda gam
Mevsim sonbahardı
İçime dokunan
Bir aşktı işte
İstemedinse de
Başka bir yaşamaktı
Gözlerinde anlam bulan

Sevda sözleri buldum
En kıyısında kalbimin
Yıllardan sonra hayalin başucumda duruyordu
Selamlıyordu hep aynı ritimden yalnızlığı

Sevda sözleri buldum
En kıyısında kalbimin
Sen yoktun...

03.09.2009/Osmaniye

Bahadır Erdem Bülbül

Yokların Zamanı

Cebimde taşırım uzakları
Çin'den bir çakı
Gâvur sigarası
Fastfood işte hayatımdaki her şey
Zamanım hamburgerciye ayarlı

İnanmazsın bak
Pizzacıda gördüm ile başlayan cümlelerim var
Hayvansı bir kapitalizm midemdeki
Midemle beynim nasıl barışık inanmazsın

Tek gecelik ilişkilerin
Ve imkânsız imkânların dışısında düşlerim
Toto, loto
Yok yok devrindeyiz.
Ya da git git, iş yok
Git git çilenin biteceği yok

Büyük amcam varken
Ne hacet başka sömürüye
Her yanda
Papazlar aydın
İmamlar cahil
Şiirler İncilden
Şarkılar haç damgalı
İsa peygamber de
Muhammed neci

İnanç yarınlara
İnanmak tek olana değil
Hep burada yaşamak
Hep burada kazanmak
Ötelerin hesabı boş

Dedem İdil'den türküler söylerdi
Ezgileri Mekke'den, Medine'den.
Bizde rap diyorlar
Tuhaf adamlar albüm kapaklarında
Kapağını bulamamış sözler kulaklarımda

Milliler ulusal
Hırsız da ulus, yolsuz da
Ulusal çetelerin kod adı

Herkese pay var bu kapıdan
Düzenin adı demokratik usül
Uslu uslu topluluklar
Seçimler seçenin değil
Seçilenler duygusal

Ar mı kaldı, nerede ahlak
Karısını satar namus bekçisi

Pastacısı, börekçisi, Kebapçısı
Nereye baksam ayrı menfaat

Bahadır Erdem Bülbül

Yokluğuna Adanmış Kışlar...(Sevgiliye - 30)

Gözlerime sakladım gözlerini
Üşüme sevgilim
Düşün yıldırımlar şehre
Zaman donuk karelerde
Çizsin resimimizi boşver

Hem sen değil miydin
Yalnız adamın hayalindeki kadın
Ağlamayı bırak şimdi sevgilim
Geçip gider mevsimler
Unutulur masumiyet kırılan fincanlarda

Sevgilim
Yine bir kış
Yine ellerimde nasır
Ve ben yine kızıp rüzgara
Sana şiirler yazıyorum bilmediğim ülkelerin düşüyle

18.12.2004

Bahadır Erdem Bülbül

Yol, Yaşamak Ve Ağıda Dair

1.

Yol senin
Üzerinde yaşamak yazıyorsa
Ve herşeye rağmen gülümsemek lazım diyorsan
Ve herşeye rağmen

Yolcu sensin
Gittiğin yere götürebiliyorsan kalbini
Üşüsen bile ısınmak lazım diyorsan

2.

Yaşamak senin
Ağitlar büyütmüşsün evet
Kırmışsın yelkenini umudun
Tamir etmeyi biliyorsan

3.

Ağlamak senin
Ankara rüzgarında savrulurken
Ağaçlar donmuş, hava ayaz
Baharın geleceğine inanıyorsan

4.

Bir gelmeyen
Bir olmayan senin
Felek bir gün bize de güler, anlıyorsan

2 MART 2003 / Polatlı

Bahadır Erdem Bülbül

Yorgun Aşklar Emanetçisi

Düşler kapalı
Görünmüyor gökyüzü bakışlarımdan
Başka iklimler kaplıyor yüreğimi, bilmediğim
Gurbet hep gurbet hüzün bildiklerim

Dostlar, arkadaşlar uzaktalar
Seçilmiyor şimdi hatıralar
Kaybolup gidiyor sesim
Gözyaşlarının dağıldığı rüzgarda

Kim için, kim adına
Şölenler kurulur hergün
İnat çırpınıştta kırlangıçlar
Yaralı kanatlarını örterler üstüme

Mavi ölümlerin deminde
Tutuştum sanırsın öylesine
Oysa buz kesmektedir her bir yanın
Unutursun bazen
Ya da unutmak istersin
Yorgun aşklar emanetçisi,
yalnızlıklar bekçisi olduğunu

Bahadır Erdem Bülbül

Yürü Şimdi

Bu anlayışsızlık ikliminde
Seni de yenilenlerden saydılar ya
Dokundu değil mi bu onuruna.
Geceleri yoksul,
Kimsesiz kentlerde dinlemedi derdini öyle mi
Ve sonra geçemedin umutlardan köprüsünden yazık...

Duyarsız dostların, umarsız aşkların vardı senin
Yine de sesin dalgaları acılardan okyanusları,
Oysa şimdi, bilmediğin sessizliğin içinde
Yani bu sağırlar aleminde kimse duymaz kimse çılgınlığını

Hatırla....
yalnızca senin olan ve
senden başkasının bilemeyeceği bir ülken vardı
Kalelerin yüzlerce metre yüksekte buluşurdu özgürlükle.
Dahası dağ köylerinin karizmatik görünüşleri gibi
insana soğuk görünen bir o kadar da insanca bir yüreğin vardı

Barışa inanırdın kendi savaşında,
Bilmedin gül uzattığın yerdeki namluları ve o keskin nişancıları
Varsın olsun dedin kapanır bu yara da...
Hüzün tarlası soluklarla bakakaldın dünya bahçesine kimi zaman,
Kimi zaman özendin sevgilere, sevdalara, dostluklara...
İdamlık mahkumlar gibi başka tarafından yaşadın hayatı,
Hayat seni kandırmadı, sen hayata inandın...

Acıların bile adamcaydı bir zamanlar...
Bağlanışların ve kopuşların o ince çizgisinde
Küçücük de olsa tebessümlerin yansırı aynana.
Kerhen güven oylamaların yoktu içinde
Kahretsün yazmıyordu daha duvarında.
Bir bıçaksan kesmeliydin kangren olmuş yanlarını
Yanına umutsuzluğu almamalıydın bu yalınayak çöl seferinde...

Fırtına başladığında uzaktaydın kendinden, ezanlar uzaktaydı
Sürüklendiğin kervanlarda ağladın her yanı yarım kalmış gençliğine

Sanma ki yıldızlar o kadar yakın,
Yorgun sabahlara korkulu özlemlerle uyandın
Üstelik hiçbir anlam veremedin nefes almaya
doğrulduğunda suyu aramana.

Sonra anladın her nesnede bir gizem ışığı olduğunu
Kaleminle konuştun, kalemin susmadı sonra
Türküler söyledin dağlara,
Ağıtların denize döküldü yitik Çukurova akşamlarında.....

Sonra anladın bir orman uğultusu doldu benliğine,
Düşlerin penceresi açıldı...
Duymak oldu görmek, hissetmek bilmek oldu,
'ŞİİR' oldu.

Yeter! Kapatma gözlerini artık esarete,
Kurşun ol derin yaralar aç,
Siper ol koru cevaplarını,
Çünkü yolun uzun
Çünkü daha çok var düşlerin ve çocukların şiirine
Gözyaşlarıyla çoğalttığın nehirlerin kenarından yürü şimdi
Daha çok var ' yürekliler kentine '

Mart 2000

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep ile Kerem (Altıncı Şiir)

(Erkek Öğrenci Yurdunda)

Başımı yastığa koyuyorum
İşte karşımdasın
Saçlarının rüzgarında
Sevda türküleri söylüyorum.

Bir kabustan doğrulurcasına
Gözlerine uyanıyorum her sabah
Sen, şimdi beni düşünüyor musun
Ben, sana vurgun düşler büyütüyorum.

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep İle Kerem (Beşinci Şiir)

(Tranvayda...)

Vatmana kızıyorum
Daha hızlı gidemez mi tranvay
İki dakika daha fazla seni görmek için
Kanatlanamaz mı raylardan

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep İle Kerem (Birinci Şiir)

Mavi düşleri vardı
Bozkırın acı yelinde
Hala keşfedilmemiş
Gidilmemiş bir yerler vardı

Kırmadan gülleri
Ayaza çalmadan günler
Düşünülmemiş
Hatırdan çıkmayan gizleri vardı

Bakışları korkusuz
Duruşları soluksuz
Meram tadında sözleri
Kanatlanmış elleri vardı

Zeynep ile Kerem
En yeni sevdalardaydı
Hayat başka yöne eserken

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep İle Kerem (Dokuzuncu Şiir)

(Derste)

Sen ön sırada
Ben en arkada
Göz göze gelmemek için
Müthiş çaba

Olmuyor sevgilim
Sen varken ders çekilmiyor.

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep İle Kerem (Dördüncü Şiir)

(Alaaddin)

Zaman da geçmiyor
Erken gelmişim
Bir çay daha söylüyorum üç şekerli
Ve sonra görünüyorsun merdivenden
Sen varsın ya
Alaaddin, bahçelerinin en güzeli

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep İle Kerem (İkinci Şiir)

(Meram'dan-Kent'e)

Ve yürüdük
Bulutlar da yürüdü
Baharı müjdeleyen tılsım
Açmak için bekliyordu kalbimizi

Yüzümüze vuran rüzgar
Kırdı dallarını gönlümüzün
Sevda başa düştü
Her yana umutlar üşüştü

Bir günlük ayrılığa çıktı sonra aşk
Uyuyamadığımız gece gözlerimize birikti

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep İle Kerem (Onaltıncı şiir)

16.

(Zeynep geldi dediler)

Öğrenci evinde bir akşam
Otogar yorgunu oturdum
Girdi odaya Bahadır
'Gözün aydın dedi,
Gelmiş Zeynep'
Donakaldım,
Tutuldu dilim

Emin misin kardeş
Başkası olmasın
'Yoo gördüm
selamlaştık bile'
Şaşırmıştı Bahadır
'Siz görüşmediniz mi diye sordu '
'Hayır' dedim kederli
Suskun bir nehir
Çağlayanlara döndü içimde
Ve dudaklarımdan döküldü mısralar
Ben bekledim
Gelen sen değildin

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep İle Kerem (Onbeşinci Şiir)

15.

(Seni Beklemek)

21 Eylül 1999...Konya Otogarı

Evet
Bugün geleceksin memleketten
Ama aramadın
Sözleştiğimiz üzere bekliyorum

Bekliyorum
Geçip gidiyor zaman
Seni getirmiyor otobüsler

Ertesi gün....

Nerdesin
Hangi yoldasın bilmiyorum
Dün gelenler bugün dönüyor
Ve yöksun yine akşam oluyor

Sonraki gün....

Gelmedin
Ayrıldığıımızdaki bakışın geldi birden aklıma
Hiç öyle görmemiştim gözlerini
Hiç bu kadar acıtmamıştı bir gidiş

Bir anlamı var mıydı?

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep İle Kerem (Onbirinci Şiir)

(Yaz Başı)

Haziran
Gidiyorsun isteksiz
Gözlerin kalıyor bende

Şehirde rüzgar kızgın
Öksüz şimdi şarkımız
Gidiyorsun

Gözlerin kalıyor bende
Geceleri hayaline sarılacağım
Sözleşiyoruz, kavuşmak Eylülle

Sözler sağır
Gidiyorsun

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep İle Kerem (Ondördüncü Şiir)

14.

(Eylül)

Senden ayrılalı sevgilim
Koca bir yaz geride kaldı

Gözlerinin düşünde
Üşüdü Akdeniz
Ayrılık sancısı
Kanattı her yanımı

Acılarımı umutlarla sardım
Kırdım dostları çoğu kez
Kapattım perdelerini gülüşlerin
Yeni alışkanlık edindim

Senden ayrılalı sevgilim
Koca bir yaz geride kaldı

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep İle Kerem (Onikinci Şiir)

(Kıranardı)

Bir sabah
Habersizce basıyorum gaza
Kimse bilmiyor sana gittiğimi
Dağ yollarından,yaylalardan geçiyorum
Gözlerini düşünüyorum

Köşede telefon kulübesi
İniyorum araçtan
Ayaklarım tutmuyor.
Arıyorum işte
Geldim diyeceğim
Geldim, Kayseri'deyim
Çalıp duruyor karşıdan
Açan yok
Bekliyorum bir müddet
Polis durma diyor,park yasak

İkinci ezanı
Beşinci çevirişim tuşları
Yoksun, çıldıracağım.
Belki diyorum akşama
Onca yol geldim, elbet beklerim

Akşam,
Son dokunuşum tuşlara
Zeynep, sen misin?
Arama diyorsun
Babamlar evde
Kapatıyorsun bilmeden
Oysa burdayım
Geldim diyeceğim
Geldim, Kayseri'deyim

Her yanım tutulmuş
Uyuyakalmışım arabada
Sinirle kalkıp
Soruyorum herkese
Kıranardı nerede
Tarife uygun gidiyorum
İçimde özlemde bir ateş
Ya göremezsem

Yine arıyorum
Karşımda bir erkek
Baban mı bilmiyorum
Susup kalıyorum işte
Bu kadar yakınken sana
Beş dakika bile yokken aramızda
Olmadı, dönüyorum
Dönüyorum yokluğuna

Bahadır Erdem Bülül

Zeynep İle Kerem (Onsekizinci Şiir)

18.

(Son...)

Düşünüp en başından
Yürüdüm sokakları
Köşebaşlarında durup
Bekledim
Geçsin diye gözlerin
Silinsin diye izlerin
Yağmurlar dilendim.

İstersen bir bak şimdi
Gölgeleri duruyor
Meramda, Alaaddin'de, Kampuste
Kırık bir aşk öyküsü dolaşıyor
Konya gecelerinde

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep İle Kerem (Onuncu Şiir)

(Kalbimde)

Sen ellerimi tuttuğunda
Unuttum akşamı
Omzuma yasladığında başını
Saçlarını okşayamadım

Ben sana, benden de büyük bir aşk büyütüyorum
İçime sığmıyor gözlerin

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep İle Kerem (Onüçüncü Şiir)

13.
(Osmaniye'de)

Şimdi,
Şeni düşünmek işte her şey
Konuşmak
Yürümek
Kederlenmek

Gönülde hasret
Akşamlar ziyan
Vuslat uzak
Ayrılığa isyan

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep İle Kerem (Onyedinci Şiir)

17.

(Sen değildin)

Bir yabancıydın işte
Sen değildin

Sadece bakiştık bir süre
Ardından ' Ayrılalım' dedin
Biz hiç kavuşmadık ki

'Olmadı anla' dedin
Nasıl olmalıydı
Bir adam
Daha başka nasıl sevmeliydi seni

'Biliyorum, bana kızgınsın ' dedin
Biliyordum
Bu depremi kaldıramazdı yüreğim

'Elveda, ben gidiyorum' diyerek kalktın masadan
Omuz verdin işte yalnızlığımıza
Yıktın sevda kalemizi

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep İle Kerem (Sekizinci Şiir)

(Karşılama)

Kentte düşün havası
Ellerimde çiçekler
Tarisiz sevinçler duyuyorum

Biliyor musun
Her yanda mayıs pırıltısı
Filizlenmiş aşkımız baharda
Kök salmışız zamana

İniyorsun otobüsten
Gözlerinden perde kalkıyor
İçli bir bakışın önce
Sonra canım diyerek sarılışın

Ve karşılama
Duygusal deprem
Gidişin kadar
Gelişin de yaralı

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep ile Kerem (Sonuncu Şiir)

Kaldır gözlerini Zeynep
Uyan düşlerinden
İşte gidiyorum
Başladığımız yerden

Gidiyorum
Sözlerimi de alıp yanıma
Sana dair ne varsa
Siliyorum bu kentten

Hoşcakal siyah saçlı peri
Gidiyorum
İçimdeki aşk bir canavar yaratmadan
Gidiyorum kanatmadan

Kaldır gözlerini Zeynep
Uyan düşlerinden
Ayrılık vakti geldi
Çıkardım kurşunu bedenimden

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep İle Kerem (Üçüncü Şiir)

(Okul yolu)

Gözlerimde bu sabah
Şenlikler yapıyordu aşk
Yalnızlık kaçıp gidiyordu uzaklara

Evet,
Sen bir başka iniyordun yurttan
Ben bir başka bekliyordum.

Bahadır Erdem Bülbül

Zeynep ile Kerem (Yedinci Şiir)

(İlk Ayrılık)

Sen Antalya'dasın
Çalmıyor da telefon
İlk ayrılığımız, uyuyamıyorum

Çıkıp dolaşıyorum sokakları
Gecenin sessizliğini gözlerinle geçiyorum
Uyan diyorum birden
Uyan, aklının bir yerine koy beni

Bahadır Erdem Bülbül